

Krkonošský národní park

Vyhodnocení krajinného rázu území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma – část Královéhradecký kraj

**studie
čistopis**

Objednatel: ČR – Ministerstvo životního prostředí
zastoupené RNDr. Alenou Vopálkovou
ředitelkou odboru ochrany přírody
Vršovická 65, 100 10 Praha 10
IČO: 00164801

Zhotovitel: Ing.arch. Jitka Brychtová
autorizovaný architekt ČKA
Věšínova 16, 100 00 Praha 10
IČO: 16997832

Autoři: Ing.arch. Jitka Brychtová, Ing. Josef Krause

Digitální zpracování dat: Správa KRNAP, Jana Kalenská

Datum: 11 / 2004

Autoři studie děkují Správě Krkonošského národního parku za veškerou pomoc v průběhu zpracování zakázky, zejména pak panu RNDr. Jiřímu Flouskovi a panu Ing. Lubomíru Jiříšti. Za zcela profesionální a zároveň osobní přístup při digitálním zpracování dat děkujeme paní Janě Kalenské ze Správy Krkonošského národního parku. Za poskytnuté podklady památkově chráněných sídel děkujeme panu PhDr. Pavlu Burešovi a za odbornou pomoc a čas věnovaný konzultacím nad pracovní verzí studie paní Ing.arch. Vladimíře Paterové. Přínosem pro práci byly připomínky jednotlivých obcí. Za velmi pečlivě připravené náměty děkujeme zejména panu Ing. Petru Kučerovi, starostovi obce Horní Maršov, a panu RNDr. Jiřímu Kulichovi ze Střediska ekologické výchovy a etiky Rýchory - Horní Maršov.

Obsah: A/ Textová, tabulková část

Průvodní zpráva:

1.	Úvod.....	3
1.1.	Zadání, cíl úkolu.....	3
1.2.	Podklady, základní pojmy.....	4
2.	Charakteristiky řešeného území.....	6
2.1.	Přírodní charakteristiky.....	6
	Geomorfologické poměry	
	Vodopis	
	Vegetační pokryv	
	Ochrana přírody	
2.2.	Kulturně historický vývoj krajiny.....	9
2.3.	Charakteristika osídlení.....	13
3.	Členění řešeného území na krajinné celky a prostory, jejich.....	15
	charakteristika	
3.1.	Charakteristiky krajinných celků.....	16
3.2.	Charakteristiky krajinných prostorů.....	18
4.	Místa krajinného rázu - limity a doporučení.....	29
5.	Pásma ochrany a obnovy krajinného rázu.....	64
6.	Závěr - priority.....	67

B/ Grafická část

1/ Určení hodnot krajinného rázu	1: 25 000
2/ Vyhodnocení pásem ochrany a obnovy kraj. rázu	1: 25 000

Přílohy:

Geologická mapa

MPZ Vrchlabí

PZ LA – Modrý Důl, Šímovy Chalupy, Velké Típelty Boudy

Návrh VPZ Horní Albeřice

Fotodokumentace (Čistá - Ing. L.Jiříšně, zbýv. snímky autoři studie)

1. ÚVOD

1.1. ZADÁNÍ, CÍL STUDIE

Studie vyhodnocení krajinného rázu území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma – část Královéhradecký kraj - byla objednána v dubnu 2004.

Studie vychází zejména z vládního nařízení č. 165 / 1991 Sb. Podle tohoto nařízení je posláním Krkonošského národního parku „**uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k ekologicky únosné turistice a rekreaci nezhoršující životní prostředí**“.

Dalším závazným dokumentem je Plán péče o KRNAP a jeho ochranného pásma schváleného MŽP ČR dne 12.12. 1994.

Základem práce je posouzení krajinného rázu východní části národního parku a jeho ochranného pásma, které vychází ze zákona č. 114 / 1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů.

Citace § 12, odst. 1 zákona :

Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

Na základě srovnání a vzájemného působení základních krajinných složek - terénu, vody, vegetace a vlivu lidské činnosti, byly v území vymezeny základní krajinné typy - krajina přírodní, krajina přírodě blízká a krajina kulturní. Podle zachovalosti typického vzhledu byla vymezena pásma ochrany a obnovy krajinného rázu.

Z hlediska prostorového utváření krajiny a převažujících charakteristik bylo řešené území rozděleno na krajinné celky, krajinné prostory a místa krajinného rázu.

Pracovní verze studie byla projednána se Správou KRNAP, dne 9.11. se členy Rady národního parku a následně ještě s obcemi, které měly zájem o další jednání. Na základě požadavku Svazku krkonošských měst a obcí byl ve studii použitý termín regulativ nahrazen slovem doporučení.

Dále byly na základě požadavku některých obcí doplněny do závěrečné kapitoly podrobnější doporučení týkající se staveb, jejich umístění v krajině, vhodných materiálů. Jedná se o základní nástin možných řešení, kterým by měla být věnována pozornost. Téma by mělo být dále rozpracováno v širším týmu odborníků, tak jak zaznělo i na jednání Rady národního parku.

Nejprecizněji připravené připomínky ke studii s řadou dalších hodnotných námětů poskytl obecní úřad v Maršově. Také představa dalšího vývoje Maršova, která zazněla při jednání na obecním úřadě, patří k těm, které pomohou jak zachovat, tak obnovovat cenné krajinné prostředí. K obdobně hodnotným patřilo i jednání na obecním úřadě v Pasekách nad Jizerou při projednání 1. části studie.

Po získání všech připomínek a námětů i jednotlivých jednáních byla studie dopracována. Definitivní verze studie hodnocení krajinného rázu KRNAP včetně ochranného pásma bude jedním z odborných podkladů pro nově připravovaný Plán péče.

1.2. PODKLADY, ZÁKLADNÍ POJMY

a) Podklady

Hodnocení krajinného rázu (*metodika zpracování*)- autoři Roman Bukáček, Petr Matějka a kol., SCHKO, 1998

Hodnocení krajinného rázu (*metodika zpracování*) – 3. pracovní znění, Ing. Igor Míchal, CSc., leden 1998

Hodnocení vizuálních vlivů staveb na krajinu, krajinářská hodnocení – vlastní práce a ukázky diplomových prací studentů ateliéru Dr. Ing. Aleny Salašové z Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, Krajinná ekologie – R. Forman, M. Godron, Academia

Vrstvy GIS na Správě KRNAP

Plán péče o Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo

KRNAP – chráněná území ČR - Královéhradecko

Krkonošská tundra, Krkonoše skal a kamení, Květy Krkonoš, Člověk a hory

Biosférické rezervace České republiky

Letecké snímky území (30. a 50. léta)

Památkově chráněná sídla – MPZ Vrchlabí, PZ LA - lokality Modrý Důl, Šimovy Chalupy, Velké Típeltovy Boudy, návrh VPZ Horní Albeřice

Základní mapa ČSFR 1 : 25 000

Turistická mapa – východní Krkonoše 1 : 25 000

Lidová architektura Pojizeří a Krkonoš, Libuše Šolcová, Vladimíra Coganová

Lidová zástavba v chráněných územích severočeského pohraničí, Josef v. Schejbal, STIPA Vlastivědné sešity, 5/1979

Lidová architektura – Doc. Ing. arch. Jiří Škabrada

Umělecké památky Čech – Dr. Emanuel Poche, DrSc., Academia 1977

Genius loci, Christian Norbert-Schulz, Odeon, Praha, 1994

b) Použitá terminologie, výklad pojmů:

LIMITY – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z obecně platných předpisů – zákonů, vyhlášek, norem
REGULATIVY (LIMITY), ve studii nahrazeny na základě žádostí obcí termínem DOPORUČENÍ - navrženy v rámci studie, vycházejí z podmínek řešeného území a z požadavků zadávacího dokumentu. Schopnost a ochota k jejich respektování souvisí s etikou a profesionální úrovní účastníků územně plánovacího procesu, s mírou jejich osvícenosti a vzdělání v historii, kultuře a ekologii, celkovým vztahem ke krajině.

Podkladem pro zpracování hodnocení krajinného rázu byly metodiky připravené:

Správou CHKO ČR, R. Bukáček, P. Matějka, 1997,

Hodnocení krajinného rázu – metodika zpracování, Ing. Míchal, 1998,

Krajinná ekologie – R. Forman, M. Godron,

a na základě vlastních předchozích prací.

Krajinný ráz – je souborem specifických charakteristik pro určitou konkrétní oblast v krajině či jen místo, které jsou příčinou jejího komplexního – funkčního, vizuálního, senzuálního a jiného projevu a činí ji tak typickou až nezaměnitelnou.

Krajinný celek - celek se specifickým, charakteristickým přírodním a kulturně historickým či jiným projevem a je odlišitelný hranicí. Hranicí může být horizont, přírodní prvky i umělé prvky. V rámci této studie byly celky vymezeny na základě geomorfologického členění.

Krajinný prostor je menším prostorem uvnitř krajinného celku, odlišitelný prostorovou hranicí a charakteristikami.

Místo krajinného rázu – místo obdobných charakteristik, hodnot, je dílčí částí krajinného prostoru.

Charakter prostoru či místa krajinného rázu je dán bohatstvím a různorodostí obsažených krajinných prvků.

Estetická hodnota - projev přírodních, kulturních a kulturně historických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině, výrazného vzájemného spolupůsobení krajinných prvků.

Přírodní hodnota - je určena přírodními charakteristikami dané oblasti či místa z hlediska jejich funkce, původnosti, historického vzniku

Harmonické měřítko a vztahy v krajině jsou výsledkem poměru jednotlivých složek a prvků

Krajinná složka - relativně homogenní ekologická jednotka, je souhrnem prvků uvnitř krajiny, má jednotný projev a vyznačuje se stejnou funkcí; velikostí relevantní krajinnému měřítku (Forman et Godron 1993, upraveno)

Krajinný prvek - je skladebnou jednotkou krajinné složky. Je buď přírodní nebo umělý.

Dominantní prvek – určuje charakter, identitu místa či prostředí; ovlivňuje charakteristiky daného místa či prostoru, výrazný či převládající prvek v uspořádání a působení krajinné scény

Činnost snižující estetickou a přírodní hodnotu krajinného rázu oblasti či místa - je taková činnost, která natolik naruší daná specifika oblasti či místa, že změní význam a obsah charakteristik, které jej určují a jsou jeho základním projevem navenek i uvnitř.

Kulturní hodnota oblasti, prostoru, celku nebo místa krajinného rázu je dána četností kladných kulturních hodnot jednotlivých objektů, kterými jsou významné krajinné prvky kulturního a smíšeného charakteru, památkově chráněná území a objekty, kulturní a smíšené dominanty krajiny a dále harmonické měřítko a vztahy mezi objekty různých kulturních epoch.

Harmonické vztahy v krajině - soulad jednotlivých částí krajinné scény, soulad mezi vlivem člověka na krajinu a přírodním prostředím

Kontrast - stupeň odlišnosti a náhlosti přechodu mezi sousedními plochami, prostory, většinou důsledek zemědělství, lesnictví, urbanizace
- výrazný, jestliže sousední krajinné složky jsou navzájem velmi odlišné a přechod mezi nimi je úzký

Mozaikovitost krajiny – míra hustoty plošek všech typů

Konfigurace složek – tj. jejich umístění v prostoru a vzájemná provázanost (krajinná struktura, prostorová konfigurace, prostorové vazby, paralelní uspořádání, atp.)

Výjimečné složky krajiny – nacházejí se v celé krajině pouze v jednom nebo několika málo případech, jedny z prvních, základních charakteristik krajiny.

Přírodní složky jsou bezpochyby prvotními danostmi a místa jsou běžně určována v geografických termínech. „Místo“ však znamená něco víc než jen polohu.

Umělými součástmi prostředí jsou především „sídla“ různých měřítek, od domů a usedlostí po vesnice a města, „cesty“, které tato sídla spojují a různé prvky, jež přírodu proměňují v kulturní krajinu. Podobné formy prostorové organizace mohou mít odlišný charakter, daný konkrétním ztvárněním prvků, definujícím prostor (Genius loci - Christian Norbert – Schulz)

...stavební umění je uměním synergickým. Samotný objekt je „jen“ podřízenou částicí celku. Před otázkou „jak“ stojí otázka „kde“. Ve vnímání vztahu mezi takovými částicemi a celkem - krajinou se ukrývá skutečná hodnota věcí. Teprve vztah totiž zařazuje objekt do jakýchkoliv hodnotových posloupností.

... Současným problémem je opomenutí významu souvislostí mezi dílem a prostředím. Sloh může být universální či maximálně individualistický – v tom jsme svobodní, ale intenzita vyznění, kterou novotvar působí, musí vyplývat ze vztahů a limitů místa.

(Architekt č.10/2000, (Dům v Blansku, Petr Němejc, str. 41)

2. CHARAKTERISTIKY ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

2.1. PŘÍRODNÍ CHARAKTERISTIKY

Geomorfologické a geologické poměry

Území Krkonošského národního parku patří v rámci české vysočiny do geomorfologické soustavy krkonoško-jesenické, celku Krkonoše s podcelky Krkonošské hřbety, Krkonošské rozsochy, Vrchlabská pahorkatina a celku Krkonošské podhůří s podcelkem Železnobrodská vrchovina.

Krkonoše patří k hercynským pohořím, která byla vyvrásněna v prvohorách a v následném období asi 230 miliónů let, kdy u nás panovala období vlhkého tropického a subtropického klimatu, byla vystavena denudaci – tj zvětrávání, erozi a snižování, až vznikla parovina. V období alpského vrásnění došlo nejprve k rozlámání zemské kůry a potom podél tektonických zlomů při pokračujícím tlaku (v období oligocénu asi před 35 milióny let) byly na systému zlomů vyzdviženy i Krkonoše zhruba do dnešní výšky. Typologicky se jedná o hornatinu v ústředních částech kerných pohoří a tektonických kleneb se zbytky vysoko vyzdviženého paleogenního zarovnaného povrchu s erozně denudačním reliéfem.

Hlavní hřbet ve směru východ - západ je ve východní části Krkonoš rozdělen hluboce zaříznutým údolím Labe a Bílého Labe na dva souběžné hřbety spojené v prostoru Mumlavské, Pančavské a Labské louky na západě a Bílé louky s Úpským rašeliništěm. Tato území spolu s planinami Luční hory a Plání představují nejzachovalejší zbytky zarovnaného povrchu vyzdviženého v období třetihor.

Nadmořská výška obou hlavních hřbetů většinou přesahuje horní hranici lesa, která se pohybuje kolem 1250 metrů.

Vnitřní hřbet je v oblasti soutoku obou Labí prolomen a údolí Labe pokračuje k jihu podél rozsochy Žalského hřbetu.

Dalším hluboce zaříznutým údolím ve směru východ – západ je důl Svatopetrského potoka se závěrem na svazích Luční hory.

Jižně se od hlavního hřebene odpojují rozsochy, které jsou vzájemně odděleny hluboce zaříznutými údolními toků – Labe, Úpy a údolím Lysečinského potoka. Nejrozsáhlejší je rozsocha Liščího hřebene, která je na jihu ukončena masivem Černé hory a Světlé.

Z významných geomorfologických tvarů jsou pro Krkonoše typické hřbety nad horní hranicí lesa, na kterých se střídají skalní výchozy, kamenné sutě a mrazem ovlivněné povrchové jevy v podobě kryoplanačních teras a

polygonálních púd. Typické jsou také hluboce zaříznutá údolí modelovaná ledovcem a ukončená ledovcovými kary.

Z geologického hlediska jsou východní Krkonoše tvořeny krystalickými břidlicemi starohorního a prvohorního stáří – svory, fility, ortorulami s ostrůvky krystalických vápenců a kvarcitů. Polskou část Krkonoš a část hřebenů budují žuly, které do krystalinika pronikly v závěru variského vrásnění v karbonu. Na dotyku žulového magmatu s horninami krystalinika došlo k jejich přeměně a vzniklo tak kontaktní pásmo velmi tvrdých hornin (kontaktní rohovce a břidlice), které dnes spolu s žulou tvoří nejvyšší partie Krkonoš.

Vodní poměry

Na modelaci terénu měla a stále má významnou úlohu i voda.

Vyzdvižením zarovnané platformy Krkonoš v oligocénu nastává i období výrazné modelace svahů. Zpětnou říční erozí vznikají postupně hluboká zaříznutá říční údolí Labe a Úpy a jejich přítoků a tento proces probíhá do dnešní doby. Výrazně se na směru, charakteru i nerovnoměrnosti postupu eroze podílejí rozdíly v tvrdosti hornin, průběh zlomů i velikost povodí. V tvrdších horninách ortorul, žul a kontaktního pásma vznikla úzká a hluboce zaříznutá údolí, zatímco v měkčích horninách (fility, svory) vznikla širší údolí až kotliny. V pramenných oblastech řek, kde eroze ještě nestačila narušit původní zarovnaný povrch vznikla rašeliniště a na erozních hranách vodopády – Labský, Pančavský. Prudké spády překonávají vodní toky četnými peřejemi.

Na tvaru údolí se v dobách ledových podíleli v nejvyšších polohách také ledovce, jejichž činností vznikla typická údolí tvaru U. Za čelními morény vznikala někdy ledovcová jezera – u nás jen malé Mechové jezírko pod Kotelními jámami.

Síť vodních toků a jejich údolí vytváří více či méně uzavřená údolí. Zcela uzavřené je úzké údolí Labe až téměř k Vrchlabí a části údolí Úpy.

Specifickým prostorem je podhůří západních Krkonoš (Vrchlabská pahorkatina) mezi Vrchlabím a Hertvíkovicemi. Vodní toky stékající z Krkonoš zde vytvářejí téměř pravidelnou síť rovnoběžně uspořádaných údolí a člení tak k jihu situované svahy na mírné hřbety a zaříznutá údolí s ojediněle vystupujícími vrchy.

Údolí vodních toků jsou jednou ze základních složek krajiny, podílejících se na krajinném rázu.

Důležitým faktorem ovlivňujícím ráz krajiny jsou také zachované úseky přirozených koryt toků a čistota vody.

Vegetační pokryv

Vegetační uspořádání přirozených ekosystémů je dáno souhrou mnoha přírodních prvků. Vegetační stupňovitost je dána především nadmořskou výškou. V Krkonoších se vyvinuli čtyři vegetační stupně:

stupeň submontánní – podhorský

stupeň montánní – horský

stupeň subalpínský

stupeň alpínský

Podhorský stupeň převládá v nadmořské výšce 400 – 800 metrů a přirozené jsou tu listnaté a smíšené lesy s převahou buku, klenu a jedle. Téměř veškerá plocha těchto lesů byla v minulosti vytěžena a nahrazena smrkovými monokulturami, nebo zemědělskou půdou, dnes již jen se zbytky extenzivních květnatých luk. Typické je drobné členění pozemků – cestami a mezemi, dnes s porosty dřevin.

Zbytky listnatých a smíšených lesů se ve větší míře zachovaly v oblasti Rýchor.

Ve stupni horském, v nadmořské výšce 800 – 1200 metrů, byly původně smíšené a smrkové horské lesy. Převažoval smrk s příměsí buku a jeřábu. V minulosti téměř vytěžené lesy byly obnoveny smrkovými monokulturami nevhodné provenience a dnes jsou značně narušené exhalacemi. Zvláště v nejvyšších polohách je mnoho exhalačních holin, kde je s velkou péčí obnovován les původního složení. Část ploch byla přeměněna na horské louky s rozptýlenou zástavbou typických roubenek.

Stupeň subalpínský zahrnuje oblast nad horní hranicí lesa. Vegetační pokryv tvoří porosty kleče, smilkové louky a vrcholová rašeliniště připomínající severskou tajgu a doby ledové.

Stupeň alpský se vyskytuje jen na nejvyšších, vzájemně izolovaných vrcholcích Krkonoš. Vegetaci dřevin zde zastupují keříčky borůvek, brusinek, vlochyň, vřesu a šichy oboupohlavné.

Výrazným fenoménem krkonošské květeny jsou ledovcové kary a místa sněhových lavin, zvané krkonošské zahrádky s mechanismem anemo-orografických systémů. Jsou to místa s mimořádně bohatou skladbou stovek druhů cévnatých rostlin se vzácnými endemickými druhy.

Druhové složení přírodních ekosystémů subalpínského a alpínského se výrazně odlišuje od všech ostatních evropských středohor. Došlo zde v dobách ledových k propojení ekosystémů alpských a arktických a drsné klima na hřebenech Krkonoš odpovídající severským subpolárním oblastem udržuje mrazové jevy z období zalednění a dovoluje přežít i zástupcům severských a alpských organismů. Krkonošská tundra se nachází na 16 km². tj. na 4% rozlohy národního parku, ale patří k jeho nejcennějším atraktivitám.

OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

Krkonošský národní park - vyhlášen v roce 1963, podruhé v roce 1991 nařízením vlády ČR č.165/1991Sb.

Posláním je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití k ekologicky únosné turistice a rekreaci nezhoršující životní prostředí.

Dle zák 114/1992 Sb. Jsou vymezeny ochranné zóny :

- 1.zóna** 4400 ha - alpínský a subalpínský vegetační stupeň
cíl - ochrana a podpora samovolného vývoje přirozených společenstev
louky omezení zásahů jen proti degradaci - šťovík...
údržba stávajících objektů a cestní síť
ÚSES - v úrovni regionální a nadregionální - převážně funkční
- 2.zóna** 4000 ha - rozhodující část horských smrčín navazující na horní hranici lesa
část uměle založena
silné poškození průmyslovými exhalacemi
cíl - ochrana zbytků a obnova poškozených a geneticky nevhodných porostů
louky - obnova květnatých luk - sečení, pastva, organické hnojení
údržba stávajících objektů a cestní síť
ÚSES - reg.- a nadregionální charakter - imisní narušení lesů + louky
- 3. zóna** 27 900 ha - lesní porosty -
cíl - zpomalit imisní škody, postupná obnova druhové skladby
forma hospodaření - ochranné lesy - vytvořit předpoklady pro skupinovitě výběrný les
lesy zvláštního určení - obnova autochtonním materiálem,
- vyloučit introdukované dřeviny
mimolesní zeleň - respektovat a stabilizovat stávající
- nedovolit zarůstání nesklízených luk a pastvin
- zvažovat požadavky na zalesnění a obnovu mezí - viz
ÚPD obcí
- nevysazovat, ale redukovat introdukované dřeviny
louky - obnova květnatých luk - sečení, pastva, organické hnojení
- povrchové odvodňovací stružky

- chov skotu na produkci mléka a mléčných výrobků a přímý prodej konzumentům - vhodný počet ks/ha, sklon svahů
- chov skotu masných plemen a chov ovcí - je nutno respektovat specifické podmínky při ochraně krajiny (ohrady, stáje), vodních zdrojů, přírody - květnaté louky, mokré louky, rozptýlená zeleň
- ÚSES - plocha hodnotná jako celek

- Ochranné pásmo** 18 400 ha - podobně jako ve 3. zóně
- zemědělství - ekologické hospodaření - viz farma Poniklá,
 - nerozšiřovat plochy orné půdy, zvyšovat podíl statkových hnojiv (nevyužitelnou trávu kompostovat)
 - věnovat pozornost hnojištím, močůvkovým jímkám silážním žlabům - úniky do vodotečí
 - ozelenění zemědělských areálů
 - péče o plochy zaplevelené nitrofilní a ruderální vegetací
 - ÚSES - zpracovává se na lokální úrovni

Maloplošná CHÚ - PP Anenské údolí, PP Herlíkovické štoly, PP Labská soutěska
PP Lom Strážné, PP Slunečná stráž

2.2. KULTURNĚ – HISTORICKÝ VÝVOJ KRAJINY

a) Vývoj osídlení

0 – 1 000 n.l. V prvním tisíciletí našeho letopočtu byla oblast Krkonoš pokryta hlubokými pralesy.

11. stol. Pravděpodobně již v 11.stol. územím Krkonoš procházely dvě hlavní staré zemské stezky:
„Česká cesta“ – (Vysoké nad J., Jablonec n. J., Rokytnice, Dvoračky a dále pokračovala na slezskou stranu hor, do obce Szklarska Poreba.
„Slezská cesta „ – dnešní Vrchlábí, Strážné, Lahrovy Boudy, Luční bouda, Karpacz další cestou byla např. střední cesta – dnešní Vrchlábí, Benecko, dále Rovinka, Vodovodní cesta, Bedřichov, u Dívčí lávky přes Labe, podél Bílého Labe, Jelení Boudy, Špindlerova bouda.

13. – 15. stol. **v období 1250 – 1350 (1400) se uskutečnila 1. vlna zemědělské kolonizace.** První kolonizační vlna dosáhla do konce 14.stol. přibližně linie Jizera – Jizerka na západě a spojnice Vrchlábí, Lánov, Mladé Buky, Trutnov a Žacléř na východě. K zajištění, obraně a správě kolonizovaného území jsou v území budovány strážní hrady a tvrze. Sídlní enklávy vznikají nejdříve okolo zemských stezek. Hlavním typem osídlení období kolonizace se stala lesní lánová ves, v níž byl každé usedlosti vyměřen souvislý pozemek velikosti jednoho lánu (asi 25 ha). Základní členění krajiny – zástavba rozmístěna podél toku a cesty s navazující pluzinou - zůstalo částečně zachováno v rámci podhůří – ochranného pásma KRMAP, v údolí Alberického a Lysečinského potoka a Babského potoka, meze s porosty dřevin pak v místě zaniklých Sklenářovic. Prostorové členění vytváří charakteristický obraz horské a podhorské krajiny.

Na území východních Krkonoš dochází k osídlení zejména v souvislosti s rozmachem těžby drahých kovů a s počátkem těžby a zpracováním železných rud. Zpráva o hamru v okolí dnešního Černého Dolu pochází z konce 14.stol. V 15. stol. jsou zmiňovány hutě v Lánově, Maršově, u Trutnova, v Janských Lázních.

16. stol. Středověké hornické a hutní podnikání vyvrcholilo v 16.stol. Ve 2. polovině 16.stol. přicházejí zejména do středních a východních Krkonoš v souvislosti s těžbou a plavením dřeva pro potřeby hutnictví a hornictví noví osídlenci z Korutan, Tyrol a Štýrska, kteří přinesli do Krkonoš i svůj způsob života a hospodaření. Skot pásli nejen na loukách, ale i v lese či nad jeho horní hranicí, domy zakládají i mimo údolní osady. Po skončení hornické konjunktury se trvale usídlili na odlesněných úbočích, a také na mýtinách často v těsné blízkosti horní hranice lesa.

17.stol. Další výrazný přísun obyvatel do Krkonoš byl zaznamenán v 17. století v souvislosti s třicetiletou válkou, kdy se obyvatelé ukrývali do hor. Vznikají nové sídelní enklávy, nová stavení se objevují i na krkonošských hřebenech. V oblasti horní hranice lesa a nad ní se začalo sklízet seno, následovala pastva. Rozsáhlý chov dobytka a koz, sklizení sena a charakteristický způsob života položil v Krkonoších základ pro typické budní hospodářství. Od poloviny 17. století se budní hospodářství stalo součástí vrchnostenského podnikání. Majitelé panství - Morzinové, Harantové a Harrachové zakládali boudy pro panský dobytek, které provozovali ve vlastní režii nebo je pronajímali budařům, podle nichž dostávaly boudy jméno. Za nejstarší boudu je považována Luční bouda ve východní části Krkonoš, pravděpodobně založená již roku 1623.

Roku 1681 byla vysvěcena kaple sv. Vavřince, o tři roky později prameny Labe.

18. – 19. stol. Od konce 18. stol. začíná uplatňovat svůj vliv turistika. Původní sezónní boudy, sloužící budnímu hospodářství, byly přestavovány pro celoroční potřeby turistiky. Od druhé čtvrtiny 19.stol. vznikaly nové boudy už jen pro turisty. Od poloviny 19.století dochází k přeměně a rozvoji původně hornických osad – Svatého Petra, Špindlerova Mlýna, Pece pod Sněžkou a Velké Úpy v horská střediska. Byly vybudovány nové komunikace, které doplnily síť starých stezek, postaveny první lanovky.

1.pol. 20. stol. Dochází k výraznému a rychlému rozvoji turistického ruchu. V horských střediscích jsou stavěny větší rekreační objekty, pokračuje rozsáhlá výstavba a přestavba domů pro potřeby turistiky. V této době vzniká celá řada architektonicky hodnotných objektů, také urbanistická kvalita sídel má vysokou hodnotu. Je respektován vztah sídla k okolní cenné krajině.

2. pol. 20. stol. Po skončení 2. světové války byla nuceným vysídlením německých obyvatel narušena kontinuita osídlení a charakteristického způsobu života a hospodaření. Výrazné množství cenných objektů lidové architektury je v oblasti Krkonoš zachráněno díky chalupářskému nadšení jednotlivých vlastníků.

Historická jádra měst v období komunismu chátrala a nebyla využívána způsobem, který odpovídal jejich významu (Vrchlábí, Svoboda nad Úpou, Maršov).

Pokračuje výstavba nových objektů pro potřeby turistiky, přestavby stávajících krkonošských bud na podniková rekreační zařízení. Jsou budovány nové lanovky a vleký, sjezdové trati a běžecké areály.

Zejména v posledním desetiletí 20. stol. je vyvíjen velký tlak na novou zástavbu, přestavby starších objektů a změnu jejich využití a na zcela neúměrné rozšiřování zastavitelných ploch

na úkor cenné volné krajiny. **Zcela nevhodnými jsou chatové kolonie** (tzv. holandské vesnice) např. v obci Čistá (Happy Hill).

Dalším, velmi nevhodným způsobem nové zástavby, je hustá, „kobercová“ zástavba rodinných či rekreačních objektů, která nereaguje na původní strukturu osídlení a členění krajiny a která výraznou měrou rozšiřuje zastavěné území sídla a pohlcuje cenný harmonický typ volné krajiny.

V horských střediscích nalezneme řadu velmi hodnotných objektů – penzionů, hotelů a dalších rekreačních zařízení z konce 19. a 1. pol. 20.stol., které však většinou byly narušeny nedávnými přestavbami a úpravami, zejména na apartmánové bytové domy (např. Špindlerův Mlýn). Nově postavené apartmánové bytové domy v Peci pod Sněžkou narušily, jak svým umístěním, tak vzhledem, ráz tohoto střediska.

Naopak kladným jevem je postupná obnova a revitalizace historických jader měst.

Velmi závažným negativním faktorem ovlivňujícím přírodní prostředí hor jsou stále se zvyšující nároky a rozsah sportovních aktivit, které již zcela nerespektují hlavní poslání území jako národního parku, tedy nejcennějšího území v rámci našeho státu

(narůstající automobilová doprava, zvětšující se „parkovací plochy“ před objekty penzionů i v cenném krajinném prostředí, zcela nevhodný nárůst dopravy sněžnými skútry, taxi-skútry - zejména správní území Pece pod Sněžkou, velmi výrazné nasvětlování sjezdovek odpovídající hodnotám sportovních stadionů, atd.)

b) Vývoj hospodářského využívání krajiny

0 – 1 000 n.l. V prvním tisíciletí našeho letopočtu byla oblast Krkonoš pokryta hlubokými pralesy, převážně tvořenými smíšenými porosty smrku, jedle a buku. V nejvyšších partiích hor, nad horní hranici lesa přecházel les v porosty kosodřeviny. Na lavinových drahách, suťových polích a nejvyšších vrcholech vyrůstala bylinná vegetace.

13. – 15. stol. Krkonoše byly kolonizovány. Kolonisté postupně proměňují rozsáhlé lesy v louky, pole a pastviny.

16. stol. S rozvojem hornictví dochází k největšímu rozsahu těžby dřeva, a tím k výraznému narušení lesních porostů až k jejich devastaci. Těžilo se holosečně a tím bylo zamezeno zmlazení stínomilných dřevin, hlavně jedle, ale i buku. Na přelomu 16. a 17. stol. byla zničena většina lesního porostu (hlavně ve východních Krkonoších). Počátkem 17.stol. byla těžba přesunuta do Orlických hor.

Sklářství a středověké horní podnikání se svou obrovskou spotřebou dřeva natrvalo zmenšilo původní rozlohu krkonošských lesů a zasáhlo do jejich přirozené skladby. Na většině území se původní smíšené porosty přeměnily ve smrkové monokultury, které velmi snadno podléhají větrným a sněhovým kalamitám.

17.stol. Začíná se formovat tzv. budní hospodářství, které nová vrchnost vnímá jako ekonomické zhodnocení horské půdy. První boudy v klečovém stupni byly založeny již v prvé polovině 17.stol. Porosty kosodřeviny musely ustoupit loukám a pastvinám. Enklávy okolo hřebenových bud výrazně snížily horní hranici lesa místy až na 1 000 m n. m.

Největšího rozmachu dosáhlo budní hospodářství v 18. století a v polovině 19. století v západních Krkonoších na jilemnickém panství. Postupně však majitelé panství po rozpoznání škodlivých důsledků chovu dobytka v oblasti lesů a kosodřeviny omezovali.

18. – 19. stol. Stav lesa na počátku 18.stol. byl velmi neutěšený. Škody způsobené těžbou zejména pro kutnohorské doly byly zvýšeny pastvou. Kvalitní porosty byly vykáčeny na dřevo, dřevěné uhlí a popel.

Ke konci 18. stol. a v 19. stol. bylo zavedeno pasečné hospodaření, pokračují i zalesňovací práce. Začíná soustavná obnova lesů. Zpočátku bylo používáno místního sadebního materiálu, později bylo vše dováženo z Rakouska a Německa. Cizí osivo postupně téměř vytlačilo krkonošský ekotyp smrku. Do Krkonoš byly introdukovány další cizí elementy. Většina takto založených kultur již vymizela. V souvislosti s obnovou lesa bylo postupně rušeno budní hospodářství (kolem pol. 19. stol.).

1. pol. 20. stol. V roce 1904 hrabě Jan Harrach zřizuje první krkonošskou rezervaci na „Strmé stráni“. V téměř roce byl vydán první výnos na ochranu krkonošské flóry. V roce 1932 byla zřízena další rezervace „Kotelské rokle“. V roce 1923 je podán návrh na ochranu území Krkonoš. K vyhlášení národního parku dochází vzhledem k politické a ekonomické situaci až v roce 1963 vládním nařízením č. 41 Sb..

Před druhou světovou válkou byla krkonošská příroda výrazně postižena výstavbou hraničních opevnění. Byly vysekány pruhy lesa a kosodřeviny, vybudována síť příjezdových komunikací a zákopů. V průběhu 2.sv. války – v době okupace, byla zvýšena těžba dřeva pro německý válečný průmysl. Důsledkem byla v poválečných letech rozsáhlá kůrovcová kalamita.

Od 50. let 20. st. v důsledku intenzifikace zemědělského hospodaření je narušováno a ničeno drobnější členění zemědělské krajiny, kamenné snosy s porosty stromů. Některé neobhospodařované pastviny a louky začínají zarůstat.

V obnově lesních porostů převládá výsadba smrkových monokultur.

Stav krkonošské přírody je zejména koncem 20. stol. výrazně ovlivněn dvěma základními negativními faktory – jedná se o vliv velkoplošně působícího imisního zatížení a intenzivní cestovní ruch. Imise se začaly viditelně projevovat na konci 70.let 20. století. Na rychlém rozpadu lesních porostů měla vliv i nevhodná druhová, věková i prostorová skladba, celkově menší odolnost proti chorobám i škůdcům. Velkoplošné imisní a kalamitní těžby si vynutily používání těžké mechanizace, stavbu širokých svážnic, používání pesticidů na velkých plochách. Nejvíce jsou zasaženy hřebenové partie pohoří, avšak významné anemoroografické systémy umožňují pronikání plynných a prašných imisí i dále do centrální části pohoří, kde jsou postiženy i neexponované, závětrné partie ledovcových karů a horských údolí.

Po druhé světové válce se změnilo využívání luk. Využití těžké mechanizace si vynutilo scelování a odvodnění pozemků. Obnova drnu orbou, hnojení průmyslovými hnojivy, nepřiměřená pastva vedly k jejich postupné degradaci a k ústupu mnoha společenstev.

Plochy luk nevhodné pro obdělání pomocí mechanizace trpí naopak nedostatkem péče. Zanedbání povrchového odvodnění a ponechání ladem vedlo k jejich postupné degradaci, spojené s ústupem cenných rostlinných společenstev a postupným zarůstáním náletem dřevin.

Zachovalo se jen malé procento luk s původními společenstvy.

Od devadesátých let dochází k výraznému snížení přísunu živin do půdy a značně se zvyšuje plocha pastevních areálů.

V rámci lesních komplexů, zvláště v nejvyšších polohách je mnoho exhalačních holin, kde je s velkou péčí obnovován les původního složení.

K znovuvyhlášení Krkonošského národního parku na základě odlišných přístupů ochrany přírody došlo vládním nařízením č. 165 v roce 1991.

V roce 1992 byly Krkonoše po obou stranách hranice vyhlášeny biosférickou rezervací UNESCO.

2.3. CHARAKTERISTIKA OSÍDLLENÍ

Sídelní struktura:

Hlavním typem osídlení období 1. kolonizace se stala lesní lánová ves. Je pro ni charakteristická plužina s dlouhými lánovými záhumenicemi. Jednotlivé usedlosti jsou situovány podél cesty a potoků, zástavba nepřekračuje hranu údolí. Vesnice tohoto typu nemají typickou náves – objekty vymezují dlouhý prostor podél potoka.

Prostor mezi podél potoka a cesty rozmístěnými usedlostmi byl obecním pozemkem a dlouho zůstal prázdný, později zde vznikají obecní stavby, případně domky chalupníků a domkářů.

K typickým lánovým vesnicím patří např. Lánov, Čistá, Rudník, Javorník, Hertvíkovice, Babí, k velmi cenným pak Albeřice, Lysečiny, zaniklé Sklenářovice s pozůstatky staveb a zachovaným členěním plužiny.

Pro území Albeřic a Lysečín je typická již většinou zděná klasicistní architektura. V Dolních Albeřicích je velmi pěkně zachován ucelený soubor dřevěných objektů, včetně typického rozmístění podél cesty. Obě údolí, údolí Lysečinského a Albeřického potoka, vzhledem k výraznému množství cenných objektů lidové architektury, ale i vzhledem k zachování typického uspořádání lánové vesnice a členění luk a pastvin mezemi s porosty, patří z krajinářského pohledu k velmi cenným prostorům.

K charakteristickým znakům sídel patří vzrostlé solitérní stromy.

Dalším typem osídlení je rozptýlená zástavba, která se objevuje při druhé, intenzivnější vlně osídlování Krkonoš. Objekty byly situovány již i mimo stávající sídla v údolích. Zástavba je rozptýlená na horských úbočích, kolem každé usedlosti byly horské louky a pastviny. Charakter rozptýleného osídlení (soliterních objektů) zůstal ve vyšších polohách hor stále zachován a spolupodílí se na charakteristickém rázu Krkonoš.

Zejména ve východní části Krkonoš jsou výrazně zastoupeny luční enklávy s rozptýlenou až solitérní formou zástavby, případně rozptýlenou formou zástavby na lučinatých svazích údolí. Je zachováno také členění zemědělské krajiny kamennými snosy a cestami. Vysoké kamenné meze jsou zachovány i v lučních enklávách.

Cenný charakter horských lučních enkláv a charakteristických roubených objektů krkonošských bud je zachován v památkově chráněných lokalitách – Modrý Důl, Šimovy Chalupy, Velké Toppelty Boudy, k hodnotným lokalitám patří např. Klínové Boudy, Richterovy Boudy, Niklův Vrch, Mokré Jámy, Červená Voda, Stará Hora u Maršova. Charakteristická rozptýlená zástavba s mezemi je zachována ve Velké Úpě, v části Pece pod Sněžkou, v Horní a Dolní Malé Úpě, ve Strážném, Hořejších Herlíkovicích, Luisinu Údolí a dalších lokalitách.

K cennému typu zástavby patří také historická jádra měst, zejména památkově chráněná zóna Vrchlabí, historické centrum Svobody nad Úpou, centrum Maršova, Velké a Malé Úpy. Specifický charakter má secesní lázeňské město Janské Lázně, k výjimečným patří z hlediska památkového zájmu i krajinářského cenný areál hřbitovního kostela a barokní fary včetně památných stromů v Maršově.

Charakter horských údolí dotváří hodnotné objekty průmyslové architektury z 19.stol. – např. Svoboda nad Úpou (vhodné je jejich znovuvyužití - vybavenost, sportovní aktivity, atp., kultivace chátrajících objektů).

K hodnotnému typu zástavby patří také části horských středisek s hodnotnými objekty 2. pol. 19.stol. a 1.pol. 20. stol. a volnější strukturou zástavby – např. Pec pod Sněžkou, Špindlerův Mlýn, Velká Úpa.

Charakteristické znaky staveb lidové architektury:

Pro zástavbu jsou charakteristické především dřevěné - roubené, poloroubené a bedněné stavby. Jejich výrazné množství, zachovalost a architektonická hodnota patří k jedinečnému bohatství Krkonoš.

Základním stavebním typem je přízemní roubený či poloroubený dům, který pod jednou střechou skrýval část obytnou i hospodářskou. Dřevěná byla především obytná část, chlévy byly postupně nahrazovány zdívkami z lomového kamene. Domy byly přizpůsobovány terénu vysokými kamennými podezdívkami, často tak, že se ze strany výše přilehlého terénu mohlo po jednoduchém dřevěném můstku vstoupit na seník. Vstup na půdu byl řešen v podélné (okapové) straně vikýřem, případně ve štítě dveřmi v lomenici. Zcela specifický typ vikýře je zachován v oblasti Malé Úpy na nejstarších objektech.

Převažuje přízemní roubený dům s vnitřní dispozicí trojdílného komorového typu (síně, světnice, komora) nebo chlívniho (síně, světnice, chlív). Vstupní prostor tvořila síň, která oddělovala světnici orientovanou k průčelí od chlívka a komory.

Usedlosti, které byly specializovány na chov dobytka, měly prostorné chlévy. Chlévy byly původně dřevěné, roubené, od konce 18.stol. zděné.

Charakteristické jsou jednoduché lomenice, členěná zejména v horských oblastech většinou na dvě části. Dvoudílné lomenice byly bedněny svisle kladenými prkny, někdy jsou lomenice kryty šindelem.

Lomenice vyběhá na vrcholu v ostrý úhel, ukončena je krátkou strmou valbou, zvanou kabřinec, německý štít byl na vrcholu ostrý.

Průčelní stěna horské boudy byla široká, měla tři až pět okenních os. Při malé výšce stropu a pečlivém umístění v terénu působí stavby jako by byly vrostlé do okolního terénu a hlavní pozornost na sebe poutá sedlová střecha. Výtvarné sepětí těchto hmotově jednoduchých, nezdobených chalup s okolím je dokonalé.

Pro dřevěné objekty jsou charakteristické krycí nátěry stěn s odlišnými spárami a okenními rámy. Charakteristickými barevnými odstíny jsou odstíny červenohnědé, zelené, okru a hnědé.

Na nově rekonstruovaných objektech, případně nových stavbách se objevují nevhodné transparentní laky, a také netypická barevnost – např. ostrá oranžová, žlutá.

Pro stavby je charakteristická kombinace dřeva s lomovým kamenem. Zásadně byl používán materiál, který se vyskytoval v okolí – lomová žula, smrkové či jedlové trámy, jako střešní krytina vesměs štípaný šindel. Šindel krkonošských bud byl jednoduchý, pravouhlého obdélného tvaru, někdy dole přiriznutý do špičky. Šindel chránící proti povětrnosti se objevuje i na stěnách pozdějších verand a přístěnků. V poslední čtvrtině 19. století jsou jako krytina používány lepenkové pásy, eternit a plech. V současnosti převažuje na stavbách lehká šedá eternitová krytina, která se svojí barevností a lehkostí nejvíce blíží původní šindelové krytině.

3. ČLENĚNÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ NA KRAJINNÉ CELKY A PROSTORY, JEJICH CHARAKTERISTIKA

Na základě prostorové struktury a srovnání základních krajinných složek a jejich vzájemného působení - **terénu, vody, vegetace a typu osídlení a způsobu hospodaření v krajině**, bylo řešené území rozčleněno na následující krajinné celky, krajinné prostory a místa krajinného rázu.

A/ KRAJINNÉ CELKY (KC) :

1.část studie:

Krajinný celek Jizera	I.
Krajinný celek Jizerka	II.
Krajinný celek Jilemnicko	III.

2.část studie:

Krajinný celek Labe	IV.
Krajinný celek Úpa	V.

B/ ČLENĚNÍ CELKŮ NA KRAJINNÉ PROSTORY (KP) :

KP IV., V. - 1 Jádrové území východní části Krkonoš

Krajina nad horní hranicí lesa včetně horní hranice lesa -
- zvláště vyčleněný krajinný prostor vzhledem k výjimečným hodnotám a způsobu ochrany území jedinečných hodnot

• KC IV. KRAJINNÝ CELEK LABE

KP IV – 2 Krajinný prostor Pramenná oblast Labe

Místo krajinného rázu

IV – 2 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
IV – 2 – b	Svatý Petr

KP IV – 3 Krajinný prostor Údolí horního Labe

Místo krajinného rázu

IV – 3 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
IV – 3 – b	Špindlerův Mlýn
IV – 3 – c	Labská
IV – 3 – d	Strážné, Hořejší Herlíkovice

KP IV – 4 Krajinný prostor Jihozápadní svahy Liščího hřebene

Místo krajinného rázu

IV – 4 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
IV – 4 – b	Dolní Dvůr – u kostela

KP IV – 5 Krajinný prostor Černá Hora, Světlá (za celek Labe)

Místo krajinného rázu

IV – 5 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
IV – 5 – b	Luční enklávy Pražská, Náchodská, Kolínská

KP IV – 6 Krajinný prostor Podhůří východních Krkonoš

Místo krajinného rázu

IV – 6 – a	Kněžický vrch, Podžalí
IV – 6 – b	Venkovská zemědělská krajina
IV – 6 – c	Černý Důl - centrum

• KC V. KRAJINNÝ CELEK ÚPA

KP V – 2 Krajinný prostor Pec pod Sněžkou, Velká Úpa, Malá Úpa, Pomezní Boudy

Místo krajinného rázu

V – 2 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
V – 2 – b	Pec pod Sněžkou
V – 2 – c	Zahrádky, Bramberk, Javor
V – 2 – d	Velká Úpa
V – 2 – e	Malá Úpa, Pomezní Boudy

KP V – 3 Krajinný prostor Černá hora, Světlá (celek Úpa)

Místo krajinného rázu

V – 3 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
-----------	--------------------------------------

KP V – 4 Krajinný prostor Lysečinsko - rýchorský

Místo krajinného rázu

V – 4 – a	Lesní komplexy včetně lučních enkláv
V – 4 – b	Albeřice, Lysečiny
V – 4 – c	Antonínovo Údolí, Babí, Sklenářovice,

KP V - 5 Krajinný prostor Maršov, Svoboda nad Úpou, Janské Lázně

Místo krajinného rázu

V – 5 – a	Horní Maršov, Svoboda /Ú. - centra
V – 5 - b	svahy nad Maršovem , Svobodou nad Úpou, Mladými Buky
V – 5 – c	Janské Lázně
V – 5 – d	Janské Lázně - lesy
V – 5 – e	Hertvíkovice, Skřivaní vrch

3.1. CHARAKTERISTIKY KRAJINNÝCH CELKŮ.

IV. KRAJINNÝ CELEK LABE

Krajinný celek s výraznou modelací terénu. Prostorově je vymezen hřbety největších krkonošských rozsoch - Žalského a Liščího hřebene s výraznými, do krkonošského podhůří předsunutými dominantami vrchů Přední a Zadní Žalý a mohutného masívu Černé hory. Ze severu je území prostorově vymezeno hlavními krkonošskými hřebeny.

Území zahrnuje cenné partie vysokohorských hřebenů nad horní hranicí lesa, torza vyzdvižených zarovnaných povrchů s prameništi krkonošských toků – Labe, Bílého Labe, krajinný prostor údolí horního Labe a jihozápadní svahy Liščího hřebene - území lesních komplexů původně s porosty horských smrčín a bučin. K velmi cenným prostorům patří ledovcem modelovaná údolí Labe, Bílého Labe a Svatopetrského potoka s karovými závěry.

Hluboké údolí Labe má místy charakter kaňonu a vytváří příčnou osu Krkonoš. V severní části má jedinečné prostorové uspořádání, Labský důl a protilehlý Důl Bílého Labe člení krkonošské hřebeny na vnější a vnitřní

hřeben. Na údolí Labe navazují jihozápadní svahy mohutné rozsochy Liščího hřebene, které jsou členěny zářezy údolí několika dalších potoků.

V jižní části celku leží v kotlině historické město Vrchlabí s památkově chráněným jádrem. Východním směrem navazuje podhorská zemědělská krajina, která je členěná paralelně uspořádanými údolními toků s typickými sídly lánového uspořádání. Údolí se sídly jsou vzájemně oddělena nevýraznými hřbety zemědělsky obhospodařované krajiny s několika vystupujícími vrchy. Zejména v severní části je zachováno členění zemědělské krajiny mezemi a cestami s porosty dřevin. Pro Kněžický vrch a Podžalí je charakteristická výrazně rozptýlená zástavba v zachované zemědělské krajině.

V. KRAJINNÝ CELEK ÚPA

Krajinný celek zahrnuje východní část Krkonoš, horní povodí Úpy. Vyznačuje se výraznou modelací terénu. K nejcennějším částem náleží hřebenové partie s Úpským rašeliništěm, nejvyšší horou Sněžkou, masívem Studniční hory a navazující Obří a Modrý důl. V jižní části celku je mohutnou dominantou masív Světlé spolu s Černou horou. Na východě Krkonoše ukončuje zalesněný Rýchorský hřbet. Osou celku je hluboké, široké údolí Úpy a jejích přítoků. K největším patří v severovýchodní části Malá Úpa.

V blízkosti hlavních hřebenů, v údolí Úpy, postupně vzniklo z původní hornické osady horské středisko Pec pod Sněžkou a Velká Úpa. Dolní Malá Úpa, Horní Malá Úpa a Pomezní Boudy v severovýchodní části území mají charakter větších lučních enkláv s volněji uspořádanou zástavbou.

Specifickým územím horského až podhorského charakteru jsou údolí Lysečinského a Albeřického potoka, která jsou oddělená od horské části Krkonoš výrazným Dlouhým a Pomezním hřbenem. Cenným, jak z hlediska přírodních, tak kulturních hodnot, je převážně lesnaté území Rýchor s bukovým pralesem na vrcholu Rýchorského hřbetu a loukami v jižní části.

Městská zástavba Svobody nad Úpou a Dolního a Horního Maršova pronikla údolím Úpy až k Temnému Dolu, kde je údolí řeky výrazně zúženo. Horní Maršov a Svoboda tak mají maloměstský charakter správních center regionu s hodnotnými objekty z různých období včetně nejstarších dochovaných staveb v regionu (starý kostel v Maršově)

V údolí Janského potoka bylo založeno u léčivých pramenů secesní lázeňské městečko Janské Lázně.

3.2. CHARAKTERISTIKY KRAJINNÝCH PROSTORŮ:

KRAJINNÝ PROSTOR JÁDROVÉ ÚZEMÍ – VÝCHODNÍ ČÁST KRKONOŠ

KP IV, V - 1

Identifikace charakteru území				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	torzo vyzdvižených zarovnaných povrchů s nejvyšší horou Sněžkou	I.	+
		mrazové půdní formy (polygonální půdy přecházející v půdy brázděné)	I.	+
		ledovcová údolí, ledovcové kary	I.	+
		vystupující skalní útvary a kamenná moře	I.	+
	Vodní toky:	pramenná oblast Labe, Úpy	I.	+
		peřeje a vodopády	I.	+
	Vegetace:	krkonošská tundra – primární bezlesí, společenstva kosodřeviny a arktó - alpínské vegetace	I.	+
		horská vrchoviště	I.	+
		pásma horských smrčín v horní hranici lesa	I.	+
		společenstva lavinových drah	I.	+
2/ Kulturní a historické charakteristiky:	Objekty:	charakteristické horské boudy, turisticky využívané	II.	+
		dřevěná lávka přes Úpské rašeliniště	II.	+
		turistické chodníky, v současnosti postupně obnovované	II.	+
	komunikace a parkoviště se živičným povrchem	I.	-	
	objekty na Sněžce včetně lanovky	I.	-	
	objekt Labské boudy	I.	-	
	kaplička na Sněžce	III.	+ -	

Prostorové vztahy:

Hlavní krkonošské hřebeny paralelně uspořádané, vzájemně oddělené Labským dolem a protilehlým Dolem Bílého Labe a navazující rozsochy Žalského a Liščího hřebene..

Hřebenové partie – planiny s dalekými výhledy. Hlavní dominantou a místem panoramatického výhledu je vrchol Sněžky.

K významným patří pohledy ze sousedních krajinných prostorů, zejména do závěrů ledovcových údolí – Obří důl, Svatopetrský důl a Labský důl.

Z hlediska utváření terénu a prostorových a pohledových vazeb je důležitý prostor Slezského sedla propojující obě části vnějšího hřebene.

Krkonošské hřebeny patří k hlavní dominantě široké krajinné oblasti.

Narušení charakteru území z hlediska krajinného rázu:

- imisemi postižené lesní porosty a porosty kosodřeviny
- objekty na vrcholu Sněžky – zejména objekt polské boudy, stanice lanovky, (objekt České boudy v současnosti odstraňován)
- devastace vrcholu Sněžky včetně výstupové cesty
- Labská bouda – nevhodné materiály, velikost objektu, netypický tvar
- komunikace se živičným povrchem, množství automobilů, „parkovací plochy“ u vysokohorských bud, např. u Luční boudy (pramene Bílého Labe), velká plocha asfaltového parkoviště u Špindlerovy Boudy
- do šířky vyšlapané některé turistické cesty

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Území s mimořádnými přírodními a estetickými hodnotami, jedinečný charakter

IV. KRAJINNÝ CELEK LABE

KRAJINNÝ PROSTOR PRAMENNÁ OBLAST LABE

KP IV – 2

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu			
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev
	Modelace terénu: dolní část Labského dolu, Dolu Bílého Labe a Svatopetrského dolu	I.	+
	svahy Vysokého Kola a Malého Šišáku, Kozích hřbetů a Medvědína	I.	+
	Vodní toky: horský tok Labe, Bílé Labe, Svatopetrský potok včetně bočních přítoků	I.	+
	soutok Labe a Bílého Labe	I.	+
	kaskády a vodopády	I.	+
Vegetace: komplex lesů se zbytky přírodě blízkých porostů	I.	+	
	luční enklávy s boudami	I - II.	+ -
2/ Kulturní a historické:	Osídlení: rozptýlená až soliterní zástavba horských bud, penzionů	II.	+
	Objekty: hodnotné tradiční objekty – např. Svatý Petr, Jelení Boudy	I.	+
	menší krkonošské boudy, penziony v lučních enklávách	II.	+
	velké objekty penzionů, výrazné zahuštění zástavby – okolí Erlebachovy boudy, netypické objekty v údolí Sv. Petra	I.	-
	sjezdová trať na svahu Stohu	I.	-
	živichný povrch komunikace údolím Bílého Labe	I.	-
	nevhodné úpravy na soutoku Labe a Bílého Labe, ztráta identity místa	II.	-

Prostorové vztahy:

Z hlediska utváření terénu a prostorových a pohledových vazeb je důležitý prostor Slezského sedla, které spojuje obě části vnějšího hřebene. Významné jsou průhledy do Labského dolu, Dolu Bílého Labe a Svatopetrským dolem.

Významným je místo soutoku Labe a Bílého Labe a sevření Labe pod soutokem strmými svahy Medvědína a Železného vrchu.

K pohledově výrazným vrchům patří vrch Pevnost nad soutokem Labe a Bílého Labe.

Prostor má bezprostřední vazbu k jádrovému území.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- porosty postižené imisemi
- lanovka na viditelném horizontu hřbetu Medvědína, sjezdová trať na Stohu
- hustota zástavby a vzhled objektů v okolí Erlebachovy boudy
- velké objekty hotelů – např. ve Svatém Petru
- cesty s živichným povrchem – např. údolím Bílého Labe

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Krajinný prostor, který má přímou vazbu k hřebenovým partiím, jádrovému území národního parku.

Výraznou vazbu k horským hřebenům – zejména k Luční hoře a Kozím hřbetům, má Svatopetrské údolí.

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty a s výraznou modelací terénu. Typ krajiny přírodní a přírodě blízké.

V současnosti převažuje v lesních porostech smrková monokultura namísto bučin a jedlobučin, částečně jsou porosty postiženy imisemi.

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	zaříznuté údolí Labe	I.	+
		Labská soutěska	I.	+
		Výrazné dominanty při vstupu do sevřeného údolí Labe – Přední a Zadní Žalý, Herlíkovický Žalý „brána“ v severní části – Medvědin, Zelezný vrch	I.	+
	Vodní toky:	tok Labe	I.	+
	Vegetace:	komplex lesů se zbytky přírodě blízkých porostů	I.	+
		luční enklávy	II.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	luční enklávy s rozptýlenou zástavbou	I. - II.	+
		zástavba horského střediska Špindlerův Mlýn	II.	+ -
		Bedřichov – část s bytovými domy	II.	-
		Strážné centrum – zahušťování zástavby, atypické objekty	II.	-
	Objekty:	hodnotné tradiční objekty – lid. architektury (Labská - Zimní strana, Třídolí, V Soutěsce, Kukačka, Hořejší Herlíkovice, část Strážného)	I.	+
		hodnotné objekty – přelom 19.- 20. stol, 1.pol. 20. stol. - Špindlerův Mlýn	I.	+
		zvonice – Bártlova Lávká, Kukačka	I.	+
		středněpodlažní bytová zástavba městského charakteru v Bedřichově	II.	-
		velké objekty hotelů – Bedřichov, Labská	II.	-
		velké a hmotově odlišné objekty penzionů v lokalitě Bártlova Lávká	II.	-
lanovky a sjezdové trati (černé) – Medvědin, Pláně, Herlíkovice	I.	-		

Prostorové vztahy:

Hluboké zaříznuté údolí Labe prostorově vymezené linií Žalského hřbetu a na východní straně spojnicí Přední Planina, Struhadlo, Herlíkovický Žalý, Strážná hůra. Výrazný je Žalský kozí hřbet vytvářející s protilehlým skalnatým srázem Labskou soutěsku. Ze severu je údolí uzavřeno vrchem Medvědin a Zelezným vrchem. V jižní části vytváří vstupní bránu Přední Žalý a Herlíkovický Žalý spolu se Strážnou hůrou.

Prostor údolí je uzavřený, výhledy jsou z lučních enkláv na protilehlé svahy. Průhled k hlavním hřebenům je z Hořejších Herlíkovic, ze svahů Plání, Hromovky, Medvědina, Labské.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- smrkové monokultury, porosty postižené imisemi
- nečleněné průseky sjezdovek vedené po spádnici (Stoh, Medvědin, Pláně – černé sjezdovky)
- velké objekty hotelů a zahušťování zástavby v centru Špindlerova Mlýna
- atypické objekty, hustota zástavby, velká plocha parkoviště – centrum Strážné
- zpevňování koryta Labe

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty a s výraznou modelací terénu. V severní části prostor navazuje na hlavní krkonošské hřeben - jádrové území národního parku. Převažuje typ krajiny přírodě blízké.

V současnosti převažuje v lesních porostech smrková monokultura namísto bučin a jedlobučin, částečně jsou porosty postiženy imisemi.

V severní části údolí vzniklo nejstarší horské středisko – Špindlerův Mlýn se zachovanými hodnotnými objekty z 1.pol. 20. stol., které jsou však v současnosti přestavovány na apartmánové bytové domy, a tím je pozměňován charakter i využití objektů. Cenným z hlediska struktury zástavby je stále ještě zachovaný volnější charakter zástavby s volným travnatým prostorem.

K cenným prvkům údolí patří i luční enklávy místy se zachovanou tradiční zástavbou (roubené, poloroubené objekty).

KRAJINNÝ PROSTOR JIHOZÁPADNÍ SVAHY LIŠČÍHO HŘEBENE

KP IV – 4

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	strmé JZ svahy Liščího hřebene členěné údolními Potoků	I.	+
		hřbet Strážné hůry a Vápenice	I.	+
	Vodní toky:	Klínový potok, Husí potok, Kotelský potok a Zlatý potok s přítoky	I.	+
	Vegetace:	komplexy lesů se zbytky přírodě blízkých porostů	I.	+
		luční enklávy vysokohorského charakteru	I.	+
		drobné luční enklávy	I - II.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	výrazně rozptýl. zástavba horských lučních enkláv	I.	+
		volnější struktura zástavby části Dolního Dvora a části Strážného	I.	+
	Objekty:	zahušťování zástavby v Dolním Dvoře	II.	-
		hodnotné tradiční objekty lidové architektury	I.	+
	novodobé netypické objekty v Dolním Dvoře	II.	-	
		Tetřeví boudy	II.	-

Prostorové vztahy:

Jihozápadním směrem ukloněné svahy Liščího hřebene modelované údolními drobných toků. Z jihu prostor částečně uzavírá a odděluje od podhůří příčný hřbet Strážná hůra – Vápenice.

Pohledové vazby: z hořejší části svahů jsou výhledy daleko do vnitrozemí a částečně do údolí Lánova, prostoru Strážného a části vrchlabské kotliny. Východním směrem prostor pohledově ukončuje masív Černé hory, na západě rozsocha Žalýho.

Vysokohorské luční enklávy s boudami (Lahrovy, Rennerovy) jsou viditelné na horizontu při pohledech z podhůří.

Významná je silueta hřbetu Jeleního vrchu předsazená před masív Černé hory.

Prostor na severu bezprostředně navazuje na jádrové území národního parku.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- smrkové monokultury
- porosty postižené imisemi
- výrazný objekt Tetřevích Bud
- novodobá atypická zástavba v Dolním Dvoře
- cesty s živičným povrchem ve vysokých polohách lesních komplexů

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty. Prostor bezprostředně navazuje na mohutnou rozsochu Liščího hřebene - jádrové území národního parku. Typ krajiny přírodě blízké.

V současnosti převažuje v lesních porostech smrková monokultura namísto bučin a jedlobučin, částečně jsou porosty postiženy imisemi.

Výše ve svazích jsou větší horské luční enklávy s jednotlivými objekty – solitery. Pro níže položené menší enklávy je charakteristická rozptýlená zástavba menších penzionů.

Zahušťování zástavby a nevhodné typy staveb v Dolním Dvoře narušují typický ráz území.

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	strmé JZ svahy Černé hory	I.	+
		hluboké zaříznuté údolí Černého dolu	I.	+
		výrazný vrch Špičák	II.	+
	Vodní toky:	potok Čistá s přítoky	I.	+
		Vegetace:	komplexy lesů se zbytky přírodě blízkých porostů	I.
		luční enklávy vysokohorského charakteru	II.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	soliterní objekty v lučních enklávách	II.	+ -
	Objekty:	TV vysílač	II.	0
		nové objekty (Zvonička a objekty v okolí Pražské b.)	I.	-
		Kolínská, Pražská	II.	+ -
		Zrcadlovky, Hrnčířské boudy	III.	+

Prostorové vztahy:

Výrazná dominanta Černé hory, předsunutá mimo hlavní krkonošské hřebeny, je jedním z pohledově nejvýznamnějších vrcholů Krkonoš. Pohledové vazby z blízkého i dalekého okolí, ze západního směru již od Kněžického vrchu, z jižních směrů patří k výrazným pohledy ze svahů nad Hertvíkovicemi a z údolí Úpy.

Výraznou subdominantou je vrch Špičák, který je od masivu Černé hory oddělen hlubokým zářezem Černého dolu. Celý prostor je závěrem mohutné rozsochy Liščího hřebene.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- smrkové monokultury
- porosty postižené imisemi
- Kolínská bouda s množstvím přístaveb a prvků v okolí
- velká hmota Pražské boudy na hraně výrazného terénního předělu
- nové objekty v jejich blízkosti
- nárůst parkovacích ploch u bud
- cesty s živými povrchem ve vysokých polohách – cesta k Lyžařské b., Kolínské b. a Hrnčířským Boudám

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty. Prostor bezprostředně navazuje na mohutnou rozsochu Liščího hřebene - jádrové území národního parku. Typ krajiny přírodě blízké.

V současnosti převažuje v lesních porostech smrková monokultura namísto bučin a jedlobučin, částečně jsou porosty postiženy imisemi.

Nejvýraznější dominanta Krkonoš, viditelná již z dalekého podhůří.

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	mírné svahy ukloněné k jihu, členěné paralelně uspořádanými údolími vodních toků	I.	+
		vystupující vrchy – Kněžický, svahy Žalýho, Jankův kopec, J svahy Strážné hůry a Vápenice, Liščí kopec, Špička, vrch nad Bolkovem	I.	+
	Vodní toky:	potoky, z části upravená koryta	II.	+
	Vegetace:	pole, louky, pastviny v drobné mozaice s mezemi porosty mezí, břehové porosty a drobné lesíky	I. I.	+ +
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	struktura lánových vesnic se zachovaným členěním zemědělské krajiny mezemi a cestami	I.	+
		struktura lánových vesnic, nepřekračující horní hranu údolí	I.	+
	Objekty:	staré cesty s kapličkami a křížky propojující jednotlivá sídla	I.	+
		zbylé tradiční objekty lidové architektury	I.	+
		kostely Dolní Dvůr, Černý Důl, Rudník, Javorník	I.	+
		kapličky, křížky	I.	+
		lomy - Peklo – Lánov, Černý Důl	I. – II.	-
		chatová zástavba „holandské vesničky“ velké objekty – hotel Harmonie, bytovky v Lánově	I. II.	- -

Prostorové vztahy:

Území vytváří podnož zalesněných svahů Krkonoš. Zemědělská krajina členěná paralelními údolími toků s výrazněji vystupujícími vrchy. V severní části je krajina výrazněji modelována a prostorově členěna, směrem k jihu je plošší a otevřenější. Typické je umístění sídel podél vodních toků a cesty, zástavba nepřekračuje horní hranu údolí a při pohledech z polí zůstává skryta. Prostor zemědělské krajiny mezi sídly je bez zástavby. Jen v oblasti Strážné hůry, Žalýho a Kněžic je zástavba rozptýlená na svazích.

K výrazně pohledově exponovaným svahům a vrchům patří svahy Žalýho, Kněžického vrchu, Vápenice, Jankova kopce a Liščího kopce, svahy nad Horním Lánovem, Špička, svahy Špičáku nad Černým Dolem, svahy nad severní částí Čisté, nad Bolkovem a nad severní částí Javorníku.

Do prostoru jsou dalekové pohledy např. z Kněžického vrchu, ze svahů Černé hory a svahů Liščího hřebene a dílčí pohledy vždy z protilehlých svahů jednotlivých údolí a výraznějších vrchů – Vápenice, Špička, Buben, z cesty nad Bolkovem.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- narušení typického vzhledu objektů, nejednotný charakter zástavby sídel – ztráta identity typické krkonošské zástavby
- zarůstající sídla a vylidněná sídla (Javorník, Rudník)
- chatová zástavba tzv. holandské vesnice v Čisté (Happy Hill)
- narušení charakteru centra Černého dolu – typy a hmoty objektů, použité materiály ...
- lomy - Lánov, Černý Důl
- narušení typického členění zemědělské krajiny – zrušení mezí a cest

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Hodnotný typ zemědělské podhorské krajiny z částečně zachovaným členěním lánového uspořádání krajiny, který vytváří podnož přírodní horské krajiny.

Území může být vhodným nástupním prostorem pro klidovou rekreaci.

V. KRAJINNÝ CELEK ÚPA

KRAJINNÝ PROSTOR JÁDROVÉ ÚZEMÍ – VÝCHODNÍ ČÁST KRKONOŠ

KP IV, V - 1

(tabulka popsána v celku Labe)

KRAJINNÝ PROSTOR PEC POD SNĚŽKOU, VELKÁ ÚPA, MALÁ ÚPA, POMEZNÍ BOUDY KP V – 2

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	hluboká, místy sevřená údolí	I.	+
		výraznější vystupující vrchy a hřebeny, např. Jelení hora, Pěnkavčí vrch, Javor, Vlašský vrch, Červený vrch, Dlouhý hřeben, Kraví hora, Široký hřbet	I.	+
		pokračování hlavního hřebene k sedlu u Pomezních Bud	I.	+
	Vodní toky:	kaňon Malé Úpy a Temného Dolu	I.	+
		tok Úpy a Malé Úpy s bočními přítoky	I.	+
	Vegetace:	komplex lesů se zbytky přírodě blízkých porostů luční enklávy	I.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	zástavba horského střediska Pec pod Sněžkou, Velká Úpa, Malá Úpa	I. – II.	+
		rozptýlená zástavba drobných lučních enkláv – Šimovy Chalupy, Niklův Vrch	I.	+
		rozptýlená zástavba tradičních horských objektů v okolí center horských středisek	I.	+
		rozptýlená zástavba s vloženými velkými objekty – Bramberk, Zahrádky	II.	+ -
	Objekty:	Pomezní Boudy – centrum	II.	-
		hodnotné tradiční objekty	I.	+
		objekty horských penzionů – přelom 19. – 20. stol. a pol. 20. stol. novodobé a nevhodně přestavěné objekty	I. II. - III.	+

Prostorové vztahy:

Uzavřený krajinný prostor vymezený hlavním hřebenem, Liščím hřebenem, masívem Světlé a Černé hory a Dlouhým a Pomezním hřebenem. K nejvýznamnějším patří pohledová vazba k Obřímu Dolu, Sněžce, Studniční a Luční hoře z prostoru Zahrádek a cesty na Černou horu. K výrazným patří pohledová vazba z prostoru údolí Malé Úpy směrem k Pomezním Boudám a Pomeznímu hřebeni.

K dílčím pohledovým vazbám patří vzájemné pohledy z protilehlých svahů, zvláště Velká Úpa, Zahrádky a Bramberk.

Ze Sněžky jsou výrazné Zahrádky, Javor, severní svahy Liščího hřebene.

Prostor navazuje na jádrové území východní části Krkonoš.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- smrkové monokultury, porosty postižené imisemi
- nejednotné a výrazně zahuštěné centrum Pomezních bud
- centrum Velké Úpy – hmotově nevhodné objekty (bowling)
- centrum Pece pod Sněžkou (objekt samoobsluhy a okolí, nové apartmánové bytové domy, obytná zóna s řadovými objekty a vyšším bytovým domem, hotel Horizont – výškový objekt v komorním prostředí horského střediska
- velké rekreační objekty na Zahrádkách a Bramberku
- atypické objekty hmotou i materiálem, barevností (Dolní Malá Úpa, Bramberk, Zahrádky)
- velké asfaltové parkovací plochy v centru Pece, kaplička v asfaltové ploše
- cesty s živič. povrchem v přírodě blízkém prostředí (Zahrádky, vstup do Obřího dolu, Jelením Dolem, cesta přes Dlouhý hřeben)
- regulace toku Úpy v Obřím dole

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Horská krajina s kompaktními lesními porosty a s výraznou modelací terénu. Pro horská střediska je charakteristická zástavba drobných objektů penzionů rozptýlených v loukách na svazích kolem malých center. Z části zůstal zachován i charakter center z přelomu 19. a 20 století.

Prostor bezprostředně navazuje na hlavní krkonošské hřebeny - jádrové území národního parku. Kvalita prostoru je jednoznačně umocněna pohledovou vazbou k nejvyšší části krkonošských hřebenů – Sněžce, Studniční hoře, Obřímu dolu.

KRAJINNÝ PROSTOR ČERNÁ HORA, SVĚTLÁ (CELEK ÚPA)**KP V – 3**

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	masiv Světlé a Černé hory	I.	+
		Javoří důl, Vavřincův důl, Těsný důl	II.	+
	Vodní toky:	Černohorské rašeliniště – prameniště Černohorského potoka a Javořího potoka	I.	+
	Vegetace:	komplex lesů se zbytky přírodě blízkých porostů Černohorské rašeliniště	I. I.	+ +
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	luční enklávy se zachovanou tradiční zástavbou a kamennými snosy (Velké Toppeltovy Boudy – památková zóna)	I.	+
		luční enklávy s menšími horskými boudami - penziony (Pardubické Boudy, Malé Toppeltovy Boudy, Javorské Boudy)	I. - II.	+
		historická cestní síť včetně hrádku Aichelburg a hodnotných objektů v údolí Honzova ručeje	I.	+
	Objekty:	hodnotné tradiční objekty v lučních enklávách	I.	+
		objekty menších penzionů	II.	- +
		velké objekty (Sokolská b.) lanovka a sjezdové trati tel. Vysílač	III. II.	- - 0

Prostorové vztahy:

Do vnitrozemí předsunutý vysokohorský masív, který se výrazně uplatňuje v pohledech z podhůří. Patří k hlavním dominantám siluety Krkonoš.

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty. Prostor bezprostředně navazuje na mohutnou rozsochu Liščího hřebene - jádrové území národního parku. Typ krajiny přírodní a přírodě blízké.

V současnosti převažuje v lesních porostech smrková monokultura namísto bučin a jedlobučin, částečně jsou porosty postiženy imisemi.

Z údolí Úpy se výrazněji uplatňuje vrch Světlé. Z jižních pohledových směrů (nad Hertvíkovicemi) jsou nejlépe patrné oba vrchy – Černá hora a Světlá, s výjimečnou pohledovou vazbou až ke Sněžce.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- porosty postižené imisemi
- průseky sjezdovek viditelné z dalekého okolí
- velká hmota Sokolské boudy

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Přírodní a přírodě blízký typ krajiny. Téměř stoprocentně zalesněné území s cenným Černohorským rašeliništěm v sedle.

KRAJINNÝ PROSTOR LYSEČINSKO - RÝCHORSKÝ**KP V – 4**

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu		Význam	Projev
1/ Přírodní charakteristiky:	<p>Modelace terénu: široký Rýchorský hřbet souběžná údolí Lysečinského a Albeřického potoka</p> <p>Dlouhý hřeben</p> <p>Vodní toky: Lysečinský, Albeřický potok a Zlatý potok</p> <p>Vegetace: komplex lesů se zbytky smíšených jedlobukových Porostů rýchorské květnaté louky lysečinské, albeřické, sklenářovické a babí louky</p> <p>s porosty mezí lokality s bledulí jarní v Antonínově</p> <p>Údolí louky a pole v podhůří Rýchor</p>	<p>I. I. I. I. I. I. I. I. I. I. II.</p>	<p>+ + + + + + + + + + +</p>
2/ Kulturní a historické:	<p>Osídlení: lánové vesnice Lysečiny, Albeřice s částečně zachovaným členěním zem. půdy mezemi horské osady severně od Maršova s cenným komplexem horských chalup (především Stará Hora, dále údolí Honzova potoka v protějším svahu)</p> <p>lánová vesnice Babí zaniklá osada Sklenářovice se zachovaným členěním zem. půdy, pozůstatky objektů a sítí cest včetně drobných sakrálních prvků rozptýlená zástavba převažujících tradičních objektů</p> <p>Objekty: hodnotné tradiční objekty v Albeřicích a Lysečinách</p> <p>(severní část Albeřic - návrh VPZ) mlatové staré cesty s křížky (stará celní cesta, cesta na Rýchory, cesta ve Sklenářovicích</p> <p>s klenutými mostky přes potok zem. areál v Mladých Bukách</p>	<p>I. I. I. II. I. II. I. I. II.</p>	<p>+ + + + + + + + +</p>

Prostorové vztahy:

Východní část krkonošských rozsoch vymezená hlubokým údolím Úpy a linií Dlouhého hřebene v západní části. Severní část krajinného prostoru tvoří dvě souběžná otevřená údolí s drobnou venkovskou zástavbou. Jižní část tvoří masív Rýchor členěný údolím Zlatého, Mravenčího potoka a potoka Kalná. Údolí Babského potoka zakončuje prostor Krkonoš.

Prostor má poměrně uzavřený charakter. Do údolí Lysečinského a Albeřického potoka, na Dlouhý hřeben, Světlou a krkonošské hřebeny se Sněžkou jsou výhledy z Rýchor, do prostoru Albeřic jsou pohledy ze svahu Albeřického vrchu, staré celnicí cesty a odlesněné části pohraničního hřebene.

Rýchory jsou zalesněné s jednotlivými menšími komorními prostory luk sídel (Sklenářovice – údolí Zlatého potoka, Antonínovo Údolí, Vízov, Rýchory, uzavřené údolí Babského potoka).

Na Rýchory jsou výhledy z východně orientovaných svahů údolí Úpy nad Horním Maršovem, Mladými Buky a částečně ze svahů nad Hertvíkovicemi a ze svahů Albeřického vrchu.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- zarůstání míst původních sídel – luk (Sklenářovice)

- některé cesty s živič. povrchem v lesních komplexech a úpravy při opravě silnic – zasypaní kmenů stromů (např. Mankova cesta)

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty, v severní části s hodnotnými sídly venkovského charakteru lánového uspořádání. V prostoru Dvorského lesa zachován bukový prales a na Rýchorách květnaté louky, v Albeřicích je chráněné území vápnomilné květeny.

U Lysečín a Albeřic je zachována původní struktura lánového sídla s objekty podél cesty a potoka a zbytků členění zemědělské krajiny mezemi a cestami. Část sídla Albeřic je navržena k prohlášení na památkovou zónou. K cenným krajinným prvkům patří staré zachované cesty, např. stará celnicí cesta orientovaná na Sněžku, cesta v hřebenových partiích na Rýchory s křížky, cesta údolím Zlatého potoka (býv. Sklenářovice) se zachovanými kamennými klenutými mostky, drobnými sakrálními objekty, zbylými částmi budov a navazujícím zachovalým historickým členěním krajiny.

Celkově má území klidový charakter bez intenzivní rekreace. Patří z hlediska zachovalosti přírodních hodnot a hodnot estetických ke krajinně velmi hodnotným prostorům.

KRAJINNÝ PROSTOR MARŠOV, SVOBODA NAD ÚPOU A JANSKÉ LÁZNĚ**KP V – 5**

Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	údolí Úpy	I.	+
		Zlatý hřbet s Janskou horou, Skřivaní vrch	I.	+
	Vodní toky:	Úpa s upraveným korytem	II.	+ -
		Janský a Rudolfův potok	II.	+
	Vegetace:	pole, louky, pastviny v drobné mozaice s mezemi	I. - II.	+
		porosty mezí, břehové porosty a drobné lesíky	I.	+
		lesní porosty Zlatého hřbetu	II.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	kompaktnější zástavba menších měst s drobnými centrálními prostory a zástavbou podél silnice a řeky	II. – III.	+ -
		částečně zachovaná struktura zem. krajiny navazující na městskou zástavbu	I. – II.	+
		historická centra měst	II.	+
		secesní lázeňské městečko	I. – II.	+ -
	Objekty:	zachovalá struktura zem. krajiny u Hertvíkovic	I - II.	+
		hodnotné objekty městské zástavby z přelomu 19. a 20.stol.	I.	+
		kostely, barokní fara, zámek, secesní radnice v Horním Maršově	I.	+
		secesní objekty v Janských Lázních	I.	+
		průmyslová architektura přel. 19. – 20.stol.	II.	+ -

	části zahuštěné novější zástavby na levém břehu Úpy – Horní Maršov, Svoboda nad Úpou	II. – III.	-
	atypické, výrazně působící objekty ve svahu Janských Lázních	II.	-
	přístavba kolonády v Janských Lázních	II.	-

Prostorové vztahy:

Široké údolí Úpy s kompaktnějšími městskými, vzájemně oddělenými strukturami zástavby. K hodnotným prvkům patří zachovalá historická jádra měst s hodnotnými objekty. Prostor centrální osy Horního Maršova je zdůrazněn objektem kostela a objektem zámku. K velmi cenným však patří i areál starého kostela s kamennými schody, objektem fary a památnou lípou. Na odlesněných částech svahů údolí jsou z větší části zachovány meze s porosty.

Prostor Janských Lázních má uzavřený komorní charakter a specifický charakter drobného lázeňského městečka na úpatí Černé hory.

Spodní část krajinného prostoru přechází již do podhůří Krkonoš. Prostorově výrazným je Zlatý hřbet vytvářející příčný hřbet k systému krkonošských rozsoch.

K nejvýznamnějším místům dalekých výhledů na Zlatý hřbet, masív Černé a Světlé hory a Rýchor s průhledem údolím Úpy na Sněžku patří svahy jižně od Hertvíkovic. V rámci údolí jsou dílčí výhledy na protisvahy.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- vliv široké hlavní silnice Trutnov – Pec pod Sněžkou na vzhled sídel – zejména v centru Horního Maršova, v horní části Mladých Buků a dolní části Svobody, narušení charakteru hlavních městských prostorů.

- zahušťování zástavby a její vzhled, zejména na levém břehu řeky Úpy
- novější nevhodné objekty
- v současnosti realizovaná úprava parteru centra Janských Lázní, převažuje betonová dlažba
- přístavba kolonády v Janských Lázních
- skládka odpadků na nivě Černoohorského potoka

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Nástupní prostor do východních Krkonoš se strukturou městské kompaktní zástavby podél přístupové komunikace a navazující zemědělskou krajinou členěnou mezemi a cestami. K hodnotným prvkům struktury zástavby patří zachované prostory menších náměstí a hlavních ulic. K zajímavým patří i kontrast městské zástavby a naopak klidového, komorního charakteru drobných horských osad – Staré Hory a Honzova potoka, a také cenných údolí Lysečín a Albeřic v navazujících krajinných prostorech.

Specifický charakter má drobné lázeňské městečko Janské Lázně s navazující parkovou úpravou lesů v údolí Janského a Rudolfova potoka.

Vzhledem k dobré dostupnosti i místu nástupu do východní části Krkonoš zde může být umístěna vyšší vybavenost a služby.

4. MÍSTA KRAJINNÉHO RÁZU - LIMITY A DOPORUČENÍ

- **KRAJINNÝ PROSTOR JÁDROVÉ ÚZEMÍ – VÝCHODNÍ ČÁST** **IV, V – 1**
Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: krajina přírodní - jádrové území, jedinečný charakter.

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna	•		
2. zóna	•		zákon 114 / 1992 Sb. v platném znění
3. zóna	•		
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ	•		zákon 20 / 1987 Sb. v platném znění
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum	•		
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb. v platném znění
Osa nadregionálního biokoridoru	•		
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní

jedinečné území s nejpřísnější ochranou přírodních a krajinných hodnot

jádrové území biosférické rezervace

Ochranné režimy dle 1. a 2. zóny Plánu péče

Doplňující:

turistika respektující základní funkci

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Jedinečné horizonty a krajinné dominanty

I mimořádné krajinné kompozice, přísně chránit před jakýmkoliv technickými a jinými zásahy

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

I **chránit celé území - patří k velmi citlivým z hlediska jakýchkoliv zásahů (pohledy z dálky na hlavní hřbety i pohledy v rámci „ interiéru“ prostoru)**

Ochranné režimy dle 1. a 2. zóny Plánu péče

Místa významných výhledů

I ochrana celého prostoru hlavních krkonošských hřebenů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I jedinečné v rámci celého státu

Objekty

- I **dle ochranných režimů 1. a 2. zóny Krkonošského národního parku**
- I snižovat rozsah zpevněných komunikací s živičným povrchem, zejména komunikace Výrovka – Luční bouda, rozsáhlá parkovací plocha u Špindlerovy boudy
- I chránit prameniště horských toků (např. stavební suť v Bílém Labi u Luční boudy)
- I zachovat počet aut a počet povolených příjezdů k jednotlivým boudám (3 - 4 auta/ bouda), nevytvářet parkovací plochy
- I vzhledem k omezenému počtu aut a vjezdů k jednotlivým objektům nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy
- I kultivace stávajících objektů

3/ Priority

**Chránit jedinečné hodnoty území, chránit území jako celek.
Zachovat samořídící funkce přirozených ekosystémů.**

• IV – 2 KRAJINNÝ PROSTOR PRAMENNÁ OBLAST LABE

Členění:

IV. Krajinový celek Labe

IV – 2 Krajinový prostor Pramenná oblast Labe

Místa krajinového rázu:

IV – 2 – a Lesní komplexy včetně lučních enkláv

IV – 2 – b Svatý Petr

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY VČETNĚ LUČNÍCH ENKLÁV IV – 2 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinového rázu: pásmo B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum	•		
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní a přírodě blízká, prostor dotvářející až spoluurčující charakter nejcennější části národního parku – jádrového území

části

Doplňující:

Stávající luční enklávy se soliterní formou zástavby menších penzionů a typických objektů krkonošských bud

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek a sjezdových tratí, komunikací

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I postupně obnovovat původní druhovou skladbu lesních porostů
- I zachovat luční enklávy se soliterním typem zástavby

Objekty

- I vzhledem k omezenému počtu aut a vjezdů k jednotlivým objektům nepovolovat přeměnu horských penzionů - bud na apartmanové bytové domy
- I zachovat počet aut a počet povolených příjezdů k jednotlivým boudám, nevytvářet parkovací plochy
- I celé území považovat z hlediska staveb za stabilizované, neumisťovat nové objekty, vhodná je postupná kultivace nebo odstranění rušivě působících prvků, objektů (zejména v okolí Erlebachovy boudy)

3/ Priority

Postupně obnovovat původní druhovou skladbu lesních porostů.

Zachovat luční enklávy se soliterním typem zástavby krkonošských bud, menších penzionů.

Celé území považovat z hlediska staveb i funkčního využití za stabilizované.

Postupně omezovat vjezd aut, snížit podíl komunikací s živičným povrchem (např. údolím Bílého Labe).

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina kulturní s výraznou vazbou ke krajinně přírodní a přírodě blízké, místo dotvářející až spoluurčující charakter nejcennější části národního parku – jádrového území.

Doplňující:

Místo rekreačně využívané s volnější strukturou zástavby.

Rekreace respektující přírodní a přírodě blízké navazující prostředí.

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- I chránit pohledové vazby k jádrovému území (Luční hora, Kozí hřbety)

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat charakter volné až rozptýlené zástavby
- I chránit klidový charakter místa, louky s rozptýlenou zástavbou přecházející v lesy a navazující jádrové území
- I kultivovat rušivě působící objekty, prvky (hotel Horal, sjezdová trať, rušivé nasvětlování některých penzionů - reklama
- I území považovat z hlediska staveb za stabilizované, neumisťovat další objekty

3/ Priority

Zachovat charakter luční enklávy s rozptýlenou zástavbou. Nepovolovat nové stavby.

• IV – 3 KRAJINNÝ PROSTOR ÚDOLÍ HORNÍHO LABE

Členění:

IV. Krajinný celek Labe

IV – 3 Krajinný prostor Údolí horního Labe

Místa krajinného rázu:

IV – 3 – a Lesní komplexy včetně lučních enkláv

IV – 3 – b Špindlerův Mlýn

IV – 3 – c Labská

IV – 3 – d Strážné

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY VČETNĚ LUČNÍCH ENKLÁV IV – 3 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ	•		
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká – les, drobné luční enklávy.

Ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče.

Doplňující:

Extenzivní rekreační využití

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I chránit luční enklávy včetně drobné rozptýlené zástavby lidové architektury a menších krkonošských bud – penzionů.
- I lokality Krausovy Boudy – Zimní strana, Čistá Voda, Třidomí, Pod Šeřínem, Přední Labská, V Soutěsce, Kukačka považovat za stabilizovaná území
- I chránit členitost okrajů lesních porostů lučních enkláv

3/ Priority

**Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů.
Chránit luční enklávy s rozptýlenou drobnou zástavbou**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU ŠPINDLERŮV MLÝN

IV – 3 – b

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B, C – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněná sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Horské středisko s výrazně převažující rekreační funkcí

- I ochranné režimy dle ochranného pásma Plánu péče,

Doplňující:

Složky krajiny přírodě blízké – louky, lesní okraje, koryto řeky včetně břehových porostů

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat členitost lesních okrajů
- I zachovat volnější strukturu zástavby a nižší výškovou hladinu ve svazích (severní část Bedřichova a protější svahy)
- I kompaktnější zástavba podél páteřních komunikací

Zástavba, objekty

- I další vývoj města zaměřit na kultivaci stávajících objektů, prostředí horského střediska a zohlednění vazby k cenné okolní krajině
- I rozsah zástavby vzhledem k vytiženosti sportovních zařízení a ploch, a především k velmi cennému okolnímu prostředí považovat za naplněný

3/ Priority

Další vývoj města zaměřit na kultivaci stávajících objektů a prostředí horského střediska.

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LABSKÁ

IV – 3 – c

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu:

pásmo B – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,

Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená, rekreačně využívaná

- I luční enkláva s rozptýlenou formou zástavby

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat volnější rozmístění objektů v luční enklávě (obdobně jako severní část Bedřichova nebo protější svahy luk nad jádrem horského střediska)
- I výška objektů max. 2 nadzemní podlaží
- I zachovat členité lesní okraje

3/ Priority

Zachovat volnější rozmístění objektů v luční enklávě

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU STRÁŽNÉ, HOŘEJŠÍ HERLÍKOVICE,

IV – 3 – d

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A, část B – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1 .zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená - přírodě blízká, kulturní

I ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče,

Doplňující:

Klidová rekreace, luční enklávy s volnější strukturou zástavby

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa

I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I zachovat členité lesní okraje

I zachovat volnější rozmístění objektů – rozvolněná zástavba, (nevhodná hustota a typ staveb v centrální části Strážného)

I výšková hladina – přízemní stavby (zapuštěný suterén vyrovnávající rozdílnou výšku terénu, přízemí, podkrovní)

I chránit objekty lidové architektury

I kultivovat centrální část Strážného – nevhodné objekty, materiály, hmoty, kultivace velké parkovací plochy

3/ Priority

Zachovat rozvolněnou, nízkopodlažní zástavbu. Kultivovat centrální část Strážného.

• KRAJINNÝ PROSTOR JIHOZÁPADNÍ SVAHY LIŠČÍHO HŘEBENE IV – 4

Členění:

IV. Krajinný celek Labe

IV – 4 Krajinný prostor Jihozápadní svahy Liščího hřebene

Místa krajinného rázu:

IV – 4 – a lesní komplexy včetně lučních enkláv

IV – 4 – b Dolní Dvůr – u kostela

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY VČETNĚ LUČNÍCH ENKLÁV IV – 4 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ	•		

Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum	•		
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní a přírodě blízká – lesní komplexy, krajina dotvářející až spoluurčující charakter nejcennější části národního parku – jádrového území

- I ochranné režimy dle 3. zóny a ochranného pásma Plánu péče

Doplňující:

- I stávající **horské až vysokohorské** luční enklávy se soliterní až výrazně rozptýlenou formou zástavby menších penzionů a typických krkonošských bud (Friesovy Boudy, Přední Rennerovky, Lahrovy Boudy, Tetřeví Boudy)
- I stávající luční enklávy s rozptýlenou formou zástavby (Luisino Údolí, část Strážného, Hříběcí Boudy, Husí Boudy, Hanapetrova Paseka, Godrovy Domky)
- I klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací
(území má výraznou pohledovou vazbu k Liščímu hřebeni – jádrovému území národního parku)

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I nezasahovat do lesních porostů novou zástavbou
- I zachovat luční enklávy s rozvolněnou zástavbou (včetně části Strážného, Luisina Údolí a části Dolního Dvora)
- I zachovat specifický charakter horských (vysokohorských) lučních enkláv (Friesovy Boudy, Přední Rennerovky, Lahrovy Boudy)
- I lokality lučních enkláv považovat za stabilizované, zlepšovat vzhled jednotlivých objektů
- I Luisino Údolí – Dolní Dvůr, rozvolněná zástavba podél cesty v údolí, nedoplňovat nové stavby, kultivovat stávající objekty – použité materiály, barevnost, střešní krytina, úprava okolí objektu

3/ Priority

Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů.
Zachovat luční enklávy s rozptýlenou až soliterní zástavbou.
Vzhledem k přírodě blízkým hodnotám území, a tím omezenému počtu aut a povolených vjezdů k jednotlivým objektům, nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy.

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU DOLNÍ DVŮR – U KOSTELA

IV – 4 – b

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Obytná funkce, klidová rekreace

Krajina přírodě blízká – louky , horské potoky, členité okraje lesních porostů

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I zachovat členité lesní okraje

I kompaktnější forma zástavby sídla podél cesty, zachovat navazující volné louky s rozptýlenou zástavbou jako přechod do lesních komplexů

I kultivace stávajících objektů a jejich okolí

3/ Priority

Zachovat volné louky s rozptýlenou zástavbou jako přechod do lesních komplexů.

• **KRAJINNÝ PROSTOR ČERNÁ HORA, SVĚTLÁ (CELEK LABE) IV – 5**

Členění:

IV. Krajinný celek Labe

IV – 4 Krajinný prostor Černá hora, Světlá

Místa krajinného rázu:

IV – 5 – a Lesní komplexy

IV – 5 – b Luční enklávy – Pražská, Náchodská, Kolínská

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY IV – 5 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum	•		
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní a přírodě blízká - les

I ochranné režimy dle 3. zóny a ochranného pásma Plánu péče

Doplňující:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

I neumísťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa

- I místa využívat při posuzování nových záměrů
- Pohledově exponované prostory
 - I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
 - I nezasahovat do lesních porostů novou zástavbou
 - I postupně obnovovat původní druhovou skladbu lesních porostů
 - I zachovat soliterní charakter zástavby v drobných lučních enklávách, nedoplňovat další stavby

3/ Priority

**Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů.
Nedoplňovat další stavby v lučních enklávách.**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LUČNÍ ENKLÁVY – PRAŽSKÁ, NÁCHODSKÁ, KOLÍNSKÁ IV – 5 – b

Pásma ochrany a obnovy krajinného rázu: pásma B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká

- I ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče

Doplňující:

Klidová rekreace - stávající luční enklávy se soliterními objekty bud

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat soliterní charakter zástavby v lučních enklávách, **nedoplňovat další stavby**
- I podporovat charakter horských luk (nevytvářet „anglické trávníky“ v širším okolí bud)

Objekty

- I kultivace stávajících objektů a jejich okolí (např. Kolínská bouda, Zvonička, atd.)
- I zachovat počet aut a počet povolených vjezdů k jednotlivým boudám, nevytvářet parkovací plochy,
- I vzhledem k omezenému počtu aut a povolených vjezdů k jednotlivým objektům, které vyplývají z cenného charakteru prostředí, nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy

3/ Priority

Nedoplňovat další stavby v lučních enklávách.

Vzhledem k omezenému počtu aut a vjezdů k jednotlivým objektům nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy.

• **KRAJINNÝ PROSTOR PODHŮŘÍ VÝCHODNÍCH KRKONOŠ**

IV – 6

Členění:

IV. Krajinný celek Labe

IV – 6 Krajinný prostor Podhůří východních Krkonoš

Místa krajinného rázu:

IV – 6 – a Kněžický vrch, Podžalí

IV – 6 – b Venkovská zemědělská krajina

IV – 6 – c Černý Důl - centrum

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU KNĚŽICKÝ VRCH, PODŽALÍ

IV – 6 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A, část B – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy		•	
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ	•		zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		
	•		

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Extenzivní zemědělská krajina se sídly venkovského charakteru.

Doplňující:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa

I místa využívat při posuzování nových záměrů

(k místům důležitých výhledů patří svahy Kněžického vrchu, svahy Žalýho)

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat charakter volné zemědělské krajiny s charakteristickým členěním mezemi, cestami a lesními porosty
- I zachovat rozptýlený charakter zástavby, drobnou shlukovou venkovskou zástavbu Kněžic

3/ Priority

Zachovat charakter volné zemědělské krajiny s výrazně rozptýleným charakterem zástavby a s charakteristickým členěním mezemi, cestami a lesními porosty.

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU VENKOVSKÁ ZEMĚDĚLSKÁ KRAJINA IV – 6 – b

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: převažující pásmo A, B, část C - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ	•		
Památné stromy		•	
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněná sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Zemědělská venkovská krajina s drobnými sídly údolního typu

Doplňující:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů (Špička, svahy Vápenice, Bolkov)

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat typické uspořádání údolního typu sídla, tj. zástavba podél cesty nepřekračující horní hranu zaříznutého údolí (vymezení okrajů zástavby je dobře patrné z map stabilního katastru)
- I zachovat základní uspořádání krajiny – tj. sídla v údolí a mezi nimi volnou nezastavěnou krajinu zemědělského typu (případná možnost dílčího doplnění soliterních objektů souvisejících s hospodařením v krajině a respektujících venkovský ráz krajiny)
- I chránit části krajiny se zachovalou strukturou mezí a cest
- I doplnit členění krajiny mezemi, remízky v místech, kde jsou rozsáhlejší nečleněné plochy

Objekty

- I chránit zbylé objekty lidové architektury, hodnotné objekty z přelomu 19. a 20. stol.
- I kultivace interiéru sídel, objektů (hmoty objektů, materiály, barevnost, oplocení)

3/ Priority

Zachovat základní uspořádání krajiny – tj. sídla v údolí a mezi nimi volnou nezastavěnou krajinu zemědělského typu.

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU ČERNÝ DŮL - CENTRUM

IV – 6 – c

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B – krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režim	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Bydlení, rekreace, služby

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I centrum menší obce městského charakteru – chránit urbanistickou strukturu, kultivace a obnova náměstí pravidelného půdorysu
- I kultivace objektů vymezujících prostor náměstí, úprava parteru náměstí
- I kultivace objektů a parteru navazujících na náměstí

Objekty

- I chránit zbylé objekty lidové architektury, hodnotné objekty z přelomu století
- I kultivace interiéru sídel, objektů (hmoty objektů, materiály, barevnost, oplocení)

3/ Priority

Celková kultivace centrálního prostoru.

V. KRAJINNÝ CELEK ÚPA

- **KRAJINNÝ PROSTOR PEC POD SNĚŽKOU, VELKÁ ÚPA, MALÁ ÚPA, POMEZNÍ BOUDY V – 2**

Členění:

V. Krajinný celek Úpa

V – 2 Krajinný prostor Pec pod Sněžkou, Velká Úpa, Malá Úpa, Pomezní Boudy

Místa krajinného rázu:

- V – 2 – a Lesní komplexy včetně lučních enkláv
- V – 2 – b Pec pod Sněžkou
- V – 2 – c Zahrádky, Bramberk, Javor
- V – 2 – d Velká Úpa
- V – 2 – e Malá Úpa, Pomezní Boudy

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY VČETNĚ LUČNÍCH ENKLÁV V – 2 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ	•		zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum	•		

Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

- Krajina přírodě blízká – les, luční enklávy
- I ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče

Doplňující:

- Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I obnova přirozené skladby lesních porostů
- I chránit charakter lokality Šímovy Chalupy - památková zóna
- I chránit cenný charakter lučních enkláv včetně drobné rozptýlené zástavby krkonošských bud a pensionů - lokality považovat za stabilizovaná území (Niklův Vrch, Žacléřské Boudy, Mokré Jámy, Černá Voda, Červená Voda, Eliščíno Údolí, Latovo Údolí, Pěnkavčí Vrch, Hlušiny, Karlov)

Objekty

- I chránit objekty lidové architektury

3/ Priority

Obnova přirozené skladby lesních porostů.

Chránit klidový charakter lučních enkláv, nedoplňovat nové stavby.

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Horské rekreační středisko

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat typické uspořádání sídla – kompaktnější zástavba podél páteřních komunikací a v místě jejich křížení, navazující rozptýlená menší zástavba v loukách (1 podlaží a podkroví)

Objekty

- I chránit objekty lidové architektury a hodnotné objekty z přelomu 19. a 20. století a 1. pol. 20. stol.
- I kultivovat centrální část horského střediska – objekt samoobsluhy, autobusového nádraží a prostoru parkoviště (okolí kapličky)
- I kultivace objektů řadové zástavby a jejich okolí
- I postupně kultivovat parter sídla – rozsáhlé plochy s živícným povrchem – preferovat kamennou dlažbu, typ osvětlení, městský mobiliář

3/ Priority

Zachovat typické uspořádání sídla – kompaktnější zástavba podél páteřních komunikací a navazující rozptýlená zástavba v loukách

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			Ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			Ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina rekreačně využívaná
Krajina přírodě blízká – louky

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů
(pohledově jsou lokality propojeny se závěrem Obřího dolu, Sněžkou a Studniční horou)

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
(lokality jsou pohledově výrazné z hlavního místa výhledů – vrcholu Sněžky, a také z centra Pece pod Sněžkou)

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat charakter rozptýlené zástavby horských penzionů v loukách
- I při úpravách objektů, případně dílčích dostavbách, chránit pohledovou vazbu ke Sněžce, Obřímu dolu
- I podporovat charakter horských luk (nevytvářet „anglické trávníky“ v širším okolí bud)

Objekty

- I výšková hladina objektů - 1, max. 2 nadzemní podlaží, podkroví, důležité je umístění objektu v terénu
- I kultivace jednotlivých objektů (hmoty objektů, materiály, barevnost)
- I vzhledem k cennosti prostředí navrhnout max. počet aut a počet povolených vjezdů k jednotlivým boudám, omezit jejich stávající počty, nevytvářet větší parkovací plochy
- I vzhledem k omezenému počtu aut a vjezdů k jednotlivým objektům nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy

3/ Priority

Udržet charakter rozptýlené zástavby v horských loukách.

Nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy.

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU VELKÁ ÚPA

V – 2 – d

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu:

převažující pásmo A, část B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1 .zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Horské rekreační středisko
Krajina přírodě blízká - louky

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
 - I místa využívat při posuzování nových záměr
- Pohledově exponované prostory
- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru (lokality jsou pohledově výrazné z protilehlých svahů)
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
- I zachovat typické uspořádání sídla – kompaktnější zástavbu podél příjezdové komunikace – centrum, a navazující rozptýlenou zástavbu v loukách ve svazích údolí
 - I zachovat členění horských luk liniemi kamenných snosů s porosty
 - I zachovat charakter zástavby menších penzionů na svazích údolí
 - I chránit původní centrum s kostelem, chránit nezastavěné louky nad kostelem
 - I podporovat charakter horských luk (nevytvářet „anglické trávníky“ v širším okolí bud)
- Objekty
- I kultivace části centra u příjezdové komunikace – hala bowlingu a objekty v okolí
 - I u objektů ve svazích zachovat typické umístění v terénu, hmoty a podlažnost - tj. zapuštění objektu v terénu, 1 nadzemní podlaží a podkroví
 - I chránit objekty lidové architektury a hodnotné objekty z přelomu 19. a 20. století

3/ Priority

Zachovat typické uspořádání sídla – kompaktnější zástavba podél příjezdové komunikace a rozptýlená zástavba v loukách. Zachovat členění svahů liniemi kamenných snosů s porosty a remízky.

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU MALÁ ÚPA, POMEZNÍ BOUDY

V – 2 – e

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: převažující pásmo A, část B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká – horské louky

Krajina rekreačně využívaná

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat rozptýlený charakter zástavby přirozeně přecházející v drobné centrum Dolní Malé Úpy
- I zachovat řadu zástavby objektů lidové architektury v lokalitě Nové Domky
- I kultivovat centrum Pomezních Bud, dominantní působení původních horských objektů bylo zásadním způsobem narušeno jejich obestavěním novodobými objekty různé výškové hladiny, tvarů a barev (např. objekt „modré“ galerie, objekt ze 70. let s výrazně asymetrickou sedlovou střechou, nižší objekty umístěné východně od dominantních objektů)
- I podporovat charakter horských luk (nevytvářet „anglické trávníky“ v širším okolí bud)

Objekty

- I výšková hladina objektů mimo Pomezní Boudy - 1 nadzemní podlaží, podkroví
- I kultivace jednotlivých objektů zejména v centrální části Pomezních Bud – celkové sjednocení (materiály, barevnost objektů)
- I neumisťovat nové objekty na horizont - sedlo
- I zachovat počet aut a počet povolených příjezdů k jednotlivým boudám, nevytvářet větší parkovací plochy
- I vzhledem k omezenému počtu aut a vjezdů k jednotlivým objektům nepovolovat přeměnu horských bud na apartmánové bytové domy

3/ Priority

Udrzet charakter rozptýlené zástavby v horských loukách a chránit obě centra před další zástavbou narušující jejich charakter.

• **KRAJINNÝ PROSTOR ČERNÁ HORA, SVĚTLÁ (CELEK ÚPA) V – 3**

Členění:

V. Krajinný celek Úpa

V – 3 Krajinný prostor Černá hora, Světlá

Místa krajinného rázu:

V – 3 – a Lesní komplexy včetně lučních enkláv

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY VČETNĚ LUČNÍCH ENKLÁV V – 3 - a

Pásma ochrany a obnovy krajinného rázu: pásma B - krajina přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režim	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna	•		
2. zóna	•		Zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ	•		Zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		Zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní a přírodě blízká - les, lesní rašeliniště

Doplňující:

Rekreační využití

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa

I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I obnova přirozené skladby lesních porostů

I zachovat cenný charakter lučních enkláv s rozptýlenou zástavbou krkonošských bud a menších pensionů – lokality považovat za stabilizovaná území

I chránit charakter lokality památkové zóny – Velké Toppeltovy Boudy

3/ Priority

Obnova přirozené skladby lesních porostů

• KRAJINNÝ PROSTOR LYSEČINSKO – RÝCHORSKÝ

V – 4

Členění:

V. Krajinný celek Úpa

V – 4 Krajinný prostor Lysečinsko - rýchorský

Místa krajinného rázu:

V – 4 – a Lesní komplexy včetně lučních enkláv

V – 4 – b Albeřice, Lysečiny

V – 4 – c Babí, Sklenářovice, Antonínovo Údolí

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU LESNÍ KOMPLEXY VČETNĚ LUČNÍCH ENKLÁV

V – 4 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A, B - krajina přírodní a přírodě blízká

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna	•		
2. zóna	•		zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní a přírodě blízká – les, drobné luční enklávy

Doplňující:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

- Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy
 - I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
 - I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací
- Místa významných výhledů
 - I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
 - I místa využívat při posuzování nových záměrů
(k významným místům výhledů patří Stará celní cesta a navazující cesta na Rýchory, na jižní svahy Rýchor jsou výhledy ze svahu Pekelského vrchu a vrchu Havran)
- Pohledově exponované prostory
 - I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
 - I obnova přirozené skladby lesních porostů
 - I chránit květnaté louky ve vrcholových partiích Rýchor
 - I snižovat podíl cest s živичným povrchem

3/ Priority

**Obnova přirozené skladby lesních porostů
Ochrana a obnova květnatých luk**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU ALBEŘICE, LYSEČINY

V – 4 – b

Pásma ochrany a obnovy krajinného rázu: pásma A - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna	•		
2. zóna	•		zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ		•	zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina zemědělská, podhorského až horského typu, s drobnými sídly a s výraznými přírodními a estetickými hodnotami.

Doplňující:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů
(výhledy ze Staré celní cesty na Albeřice a až na hlavní krkonošské hřebeny se Sněžkou, z protilehlých svahů údolí, ze severní části Albeřického údolí)

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru (především prostor Horních Albeřic)

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat typické uspořádání údolního typu sídla
- I chránit části krajiny se zachovalou strukturou mezi a cest
- I doplnit členění krajiny mezemi, remízky v místech, kde jsou rozsáhlejší nečleněné plochy
- I chránit před změnami koryto Lysečinského potoka včetně historických úprav v horním toku, přírodní charakter s cennou faunou v dolním toku

Objekty

- I chránit objekty lidové architektury - návrh VPZ - Horní Albeřice
- I chránit ucelené skupiny lidové architektury i mimo vymezené území s navrženou památkovou ochranou, tj. chránit hodnotná sídla jako celek, nevkládat objekty odlišného charakteru
- I chránit a obnovovat cestní síť včetně křížků a doprovodných stromů – paměť krajiny

3/ Priority

Chránit hodnotná sídla (Albeřice, Lysečiny) jako celek, nevkládat objekty odlišného charakteru.

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: převažující pásmo A, část B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká – horské louky

Krajina podhorská, zemědělská

Doplňující:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

l ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa

l místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

l neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

l zachovat louky a pastviny členěné liniemi mezí s porosty

l doplnit členění krajiny mezemi, remízky v místech, kde jsou rozsáhlejší nečleněné plochy (v okolí sídla Babí)

l nezastavovat volnou zemědělskou krajinu, (Sklenářovice - případná možnost obnovy rozptýlené zástavby hospodářského charakteru (zázemí pro péči o krajinu, obhospodařování sklenářovických luk)

Objekty

l chránit objekty lidové architektury

l chránit cestní síť včetně kamenných klenutých mostků (např. Sklenářovice)

l snižovat podíl cest s živičným povrchem

3/ Priority

**Nezastavovat volnou zemědělskou krajinu.
Zajistit trvalou údržbu lučních společenstev.**

• **KRAJINNÝ PROSTOR MARŠOV, SVOBODA NAD ÚPOU, JANSKÉ LÁZNĚ V – 5**

Členění:

V. Krajinný celek Úpa

V – 5 Krajinný prostor Maršov, Svoboda nad Úpou, Janské Lázně

Místa krajinného rázu:

V – 5 – a Horní Maršov, Svoboda nad Úpou - centra

V – 5 – b svahy nad Maršovem, Svobodou nad Úpou, Mladými Buky

V – 5 – c Janské Lázně

V – 5 – d Janské Lázně - lesy

V – 5 – e Hertvíkovice, Skřivaní vrch

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU HORNÍ MARŠOV, SVOBODA NAD ÚPOU - CENTRA V – 5 – a

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B, část A - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Centra městského charakteru

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I centrální části měst s pravidelně založeným náměstím a kompaktní zástavbou podél páteřní komunikace – **podpořit obnovu hodnotných objektů a městského parteru**
- I **chránit a obnovit areál hřbitovního kostela a fary v Horním Maršově včetně vzrostlých stromů**
- I **navrhnout úpravy hlavní komunikace** (Horní Maršov, Svoboda nad Úpou, Mladé Buky) tak, aby se stala plnohodnotnou součástí městské struktury – zpomalení rychlosti projíždějících vozidel - např. dlažba z kamenných kostek v místě odstavných pruhů, vydlážděné zpomalovací pruhy, výsadba stromů, prvky osvětlení odpovídající hodnotnému prostředí historického jádra, městský mobiliář, postupná obnova a hodnotnější využití objektů podél této komunikace
- I obnovit a dotvářet hodnotná historická jádra měst, náměstí (Maršov, Svoboda nad Úpou) - dlažba, doplnění stromů, městský mobiliář - lavičky, vhodné typy svítidel obnova přilehlých objektů
- I využít fenoménu řeky v interiéru sídla – úpravy nábřeží, vycházkové cesty podél řeky
- I revitalizace výrobních a skladových areálů – jejich celková kultivace, případně využití pro jiné funkce – např. pro vybavenost, služby i bydlení
- I chránit hodnotné průmyslové objekty

Objekty

- I chránit a obnovit areál hřbitovního kostela v Horním Maršově včetně barokní fary, památných stromů
- I chránit objekty lidové architektury a hodnotné objekty z přelomu 19. a 20. stol. století
- I chránit hodnotné objekty městského typu
- I chránit hodnotné průmyslové objekty a technické památky (několikasetmetrové až několikakilometrové historické náhony na turbíny propojující Temný důl, Maršov III a Maršov II
- I chránit cennou lokalitu lidové architektury - Stará hora

3/ Priority

Celková kultivace a oživení hodnotných městských prostorů.

MÍSTO KRAJIN. RÁZU SVAHY NAD MARŠOVEM, SVOBODOU N/Ú, MLADÝMI BUKY V - 5- b

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A, B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ	•		
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina podhorská, zemědělská

Doplňující:

Krajina přírodě blízká (Slunečná stráň)

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat louky a pastviny členěné liniemi mezi s porosty (okolí Dolního Maršova)
- I doplnit členění krajiny mezemi, remízky v prostoru u Horního Maršova, Mladých Buků
- I nezastavovat volnou zemědělskou krajinu, možnost případného rozšíření zástavby H. Maršova západním směrem v návaznosti na zastavěné území, svahy v okolí a nad hřbitovním kostelem ponechat volné
- I obnova historické cestní sítě

3/ Priority

Ochrana a obnova členění zemědělské krajiny s vazbou k sídlům.

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Lázeňské městečko

Doplňující:

Rekreace, turistika

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I chránit a kultivovat centrální část lázní – obnova centrálního lázeňského prostoru (ne příliš vhodné současné úpravy, tj. rozsah zpevněných ploch, betonové dlažby)
- I obnovit a dotvářet vhodné parkové úpravy a procházkové cesty (např. v okolí kostela, do údolí)

Objekty

- I chránit hodnotné objekty lázeňského typu
- I nekládat další rušivé objekty do struktury lázeňského města (např. zcela nevhodná dostavba kolonády, atypické objekty s mohutnými střechami a vikýři výše ve svahu)
- I kultivace prostoru parkovišť u lanovky – členit plochy, výsadba zeleně, rozlišení zpevněných ploch, atp.)

3/ Priority

Chránit původní uspořádání struktury lázní včetně hodnotných objektů z období založení města. Zachovat klidový charakter lázeňského města.

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

rekreační zázemí lázní

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací
(pohledově výrazný je Zlatý hřbet s Janskou horou)

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I obnova přirozené skladby lesních porostů

3/ Priority

Obnova přirozené skladby lesních porostů

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Smíšený typ krajiny zemědělské a lesní

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů
(důležitá místa výhledů jsou mimo hranici OP národního parku, ze svahu vrchu Havran)

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
(celé území je pohledově exponované a výrazným způsobem pohledově spojeno s masímem Černé hory a Světlé a hlavním hřebenem Krkonoš se Sněžkou)

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat současný stav členění krajiny
- I nezastavovat volnou zemědělskou krajinu
- I kultivace nebo odstranění objektů zemědělského areálu

3/ Priority

Nezastavovat volnou zemědělskou krajinu.

Zachovat současný stav členění krajiny.

5. PÁSMA OCHRANY A OBNOVY KRAJINNÉHO RÁZU.

JÁDROVÉ ÚZEMÍ - KRAJINA PŘÍRODNÍ, ÚZEMÍ JEDINEČNÝCH HODNOT

unikátní území zahrnující nejcennější části krkonošských hřebenů s nejpřísnější ochranou

- I cílem je ochrana a podpora samovolného vývoje přirozených společenstev
- I ochranné režimy 1. a 2. zóny národního parku
- I v území neumisťovat nové stavby a prvky technické infrastruktury (např. větrné elektrárny, stožáry mobilních operátorů)
- I případně výraznější rekonstrukce a obnovy stávajících objektů (např. Labská bouda, Luční bouda - apartmány), které představují zásadnější změnu charakteru stavby nebo jejího využití, řešit nadstandardním způsobem, např. odbornou veřejnou diskusí, formou architektonických soutěží,atp.)
- I postupně snižovat rozsah komunikací a parkovišť se živičným povrchem, stanovit max. počet aut k jednotlivým boudám, omezit dopravu sněžnými skútry
- I v území neumisťovat billboardy a jiné velkoplošné reklamy

PÁSMO A – KRAJINA PŘÍRODNÍ

pásma velmi přísné ochrany krajinného rázu

- I přirozené lesní porosty a vodní toky
- I zahrnuje nejcennější území s výjimečnými přírodními hodnotami
- I ochranné režimy 1. a 2. zóny národního parku

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I chránit cenné přírodní porosty lesních a lučních společenstev
- I v území neumisťovat nové stavby a prvky technické infrastruktury (např. větrné elektrárny, stožáry mobilních operátorů)
- I v území neumisťovat billboardy a jiné velkoplošné reklamy

PÁSMO B – KRAJINA PŘÍRODĚ BLÍZKÁ

pásma přísné ochrany krajinného rázu

- I lesní porosty a louky

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I ochrana cenných přírodních porostů lesních a lučních společenstev
- I postupná obnova přirozené druhové skladby lesních porostů
- I nepoužívat velkoplošnou obnovu porostů v pohledově exponovaných prostorech
- I postupná obnova květnatých luk a pastvin
- I v rámci navržených stabilizovaných území neumisťovat nové stavby
- I v pohledově exponovaných prostorech, na výrazných pohledových hranách, horizontech, dominantních částech krajinné scény neumisťovat prvky technické infrastruktury (např. větrné elektrárny, stožáry mobilních operátorů)
- I stanovit max. počet aut k jednotlivým boudám, omezit dopravu sněžnými skútry
- I billboardy a velkoplošné reklamy umisťovat pouze výjimečně, na místech antropicky silně ovlivněných (parkoviště, benzinové pumpy apod.)

PÁSMO A – KRAJINA KULTURNÍ

pásmo velmi přísné ochrany krajinného rázu

- I harmonická krajina dlouhodobě utvářena s vysokými estetickými hodnotami
- I zahrnuje ucelené, výrazně hodnotné urbanistické soubory a objekty s vysokou mírou autenticity
- I území se zachovalou historickou strukturou členění kulturní krajiny
- I území s mimořádnou dynamikou modelace terénu a zachovalou kulturní krajinou
- I území s mimořádným spolupůsobením a vazbami mezi jednotlivými krajinnými prvky (terén, voda, vegetace a zástavba), území pohledově a krajinářsky významná

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I respektovat typ zástavby a její umístění v krajině (odstupy staveb, jejich uspořádání, typický způsob umístění v terénu, orientace štítové stěny či okapové k cestě, orientace podélné osy objektu shodně s vrstevnicemi či kolmo na vrstevnice, hierarchie objektů, zachování přiměřeného měřítka a rozsahu zástavby,)
- I nové objekty v rámci venkovského osídlení budou respektovat formu a výraz cenných typických* objektů v okolí (hmotové a půdorysné řešení, výška, tvar střechy, použité materiály a barevnost) * za typický objekt je považován objekt lidové architektury, viz kap. 2.3. - charakteristické znaky staveb
- I výjimečně zachovalé soubory chránit jako celek, nové stavby nedoplňovat, stabilizovaná území - viz místa krajinného rázu
- I s výjimkou stabilizovaných území výjimečně možné umístit atypické objekty architektonicky mimořádně vysoké úrovně, vždy však s ohledem na charakter daného místa, sousedních staveb a pohledových vazeb
- I případné stavby doplňující hodnotnou městskou strukturu budou respektovat prostorové utváření sídla, hierarchii objektů, charakteristickou výškovou hladinu, charakter sousedních objektů, hodnoty prostorů
- I kultivovat či odstranit stavby, které narušují typický charakter místa
- I zachovat typický charakter struktury členění zemědělské krajiny a její vazbu k sídlům (meze, remízky, cesty)
- I nepovolit výsadby nepůvodních dřevin, narušujících typický vzhled sídla a krajiny
- I v území nebudou umísťovány výrazně působící prvky technické infrastruktury, (pokud se prokáže nezbytnost umístění takového prvku, je nutné jej řešit s ohledem na velmi cennou krajinu nadstandardním způsobem)
- I případné dílčí změny ve využití území budou vždy respektovat stávající charakter cenného území
- I stanovit max. počet aut k jednotlivým boudám, omezit dopravu sněžnými skútry
- I billboardy a velkoplošné reklamy umísťovat pouze výjimečně, na místech antropicky silně ovlivněných (parkoviště, benzinové pumpy apod.)

PÁSMO B – KRAJINA KULTURNÍ

pásmo přísné ochrany krajinného rázu

- I harmonická krajina částečně narušená způsobem hospodaření
- I území s částečně zachovalou historickou strukturou členění kulturní krajiny
- I zahrnuje hodnotné urbanistické soubory s objekty tradiční zástavby

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I respektovat typ zástavby a její umístění v krajině (odstupy staveb, jejich uspořádání a hierarchie, zachování charakteristického měřítka a rozsahu zástavby)
- I postupná kultivace narušených prostorů a prvků
- I nové objekty budou vycházet formou a výrazem z hodnotných typických objektů v okolí (hmotové a půdorysné řešení, výška, tvar střechy, použité materiály a barevnost),
- I lokality s hodnotnou tradiční zástavbou chránit jako celek, nové stavby nedoplňovat
- I kultivace či odstranění staveb, které narušují typický charakter místa
- I zachovat typický charakter struktury členění krajiny a její vazbu k sídlům, žádoucí je obnova narušených částí (dle historických dokumentů)
- I nepovolit výsadby nepůvodních dřevin, narušujících typický vzhled sídla a krajiny

- I případná technická infrastruktura či technické stavby budou respektovat ráz krajiny, nebudou výrazně zasahovat do prostorových a pohledových vztahů a měřítka krajiny
- I případné dílčí změny ve využití území budou respektovat stávající charakter území
- I nepovolovat plošnou „kobercovou“ zástavbu či neúměrné rozrůstání sídel
- I přednostně využívat již plochy urbanizované před dalším zastavováním volné krajiny
- I billboardy a velkoplošné reklamy umisťovat pouze výjimečně, na místech antropicky silně ovlivněných (parkoviště, benzinové pumpy apod.)

PÁSMO C – KRAJINA VÝRAZNĚJI ZMĚNĚNÁ LIDSKOU ČINNOSTÍ

pásmo kultivace

- I nejednotný charakter zástavby, výrazně narušující typický ráz krajiny
- I rušivé zásahy do pohledově exponovaných lesních porostů související s výstavbou velkých sportovních areálů
- I velké nečleněné plochy polí

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I dát přednost postupné kultivaci a obnově jednotlivých částí sídel před novou, neorganicky se rozrůstající zástavbou do krajiny
- I kultivace či odstranění staveb, které narušují typický charakter místa
- I určit pevnou hranici mezi kompaktně zastavěným územím a územím s volnější strukturou zástavby či volnou nezastavěnou krajinou
- I nepřipustná plošná „kobercová“ zástavba či neúměrné rozrůstání sídel
- I přednostně využívat již plochy urbanizované před dalším zastavováním volné krajiny

- I případná technická infrastruktura či technické stavby budou respektovat ráz krajiny

- I případné změny ve využití území budou respektovat ráz krajiny
- I postupně členit velké plochy zemědělské půdy
- I okraje lesních průseků lanovek a sjezdových tratí členit

6. ZÁVĚR - PRIORITY.

Členění území a hodnocení krajinného rázu vycházelo ze srovnání a vzájemného působení základních krajinných složek – terénu, vody, vegetace a intenzity vlivu lidské činnosti. Podle převažujícího využívání krajiny je území členěno na krajinu přírodní a přírodě blízkou (převažují přírodní ekosystémy, lesy, louky a pastviny) a krajinu kulturní (převažuje zemědělská krajina se sídly).

Podle zachovalosti typických znaků krajinného rázu jsou odlišeny:

Pásmo A - s vysokou mírou zachovalosti základních znaků krajinného rázu, převažuje ochrana a přednostní obnova narušených dílčích částí a prvků

Pásmo B – s částečně narušenými základními znaky krajinného rázu - převažuje obnova s předpokladem nutného zachování hodnotných částí a prvků.

Pásmo C – výrazně narušený krajinný ráz se znaky a prvky zásadně se odlišujícími od typických charakteristik okolí (průmyslové areály, panelová sídliště, souvisle zastavěné plochy průměrnými stavbami, plošná kobercová zástavba, velké plochy zem. půdy, velké plochy s živичným povrchem). Nutná je kultivace narušeného území.

Obecné závěry a priority týkající se ochrany a obnovy krajinného rázu se opírají opět o tyto základní složky.

TERÉN maximální zachování makro i mikroreliefu krajiny (např. vyloučit těžbu nerostných surovin – lomy, tunely, velké přehrad, výrazné zářezy a násypy v terénu pro kapacitní dopravní stavby, minimalizovat zářezy do svahů při stavbě nových objektů, objekty zapustit do terénu (přizpůsobit osazení okolním stavbám) , vyloučit uměle vytvořené terasy s betonovými opěrnými stěnami, vyloučit stavby narušující významné siluety a horizonty

VODA ochrana pramenišť a přirozených úseků toků, obnova narušených částí – revitalizace, obnova narušeného vodního režimu v krajině (meze a remízky s porosty, změna druhové skladby lesních porostů, cestní síť).

VEGETACE Ochrana jedinečné krajiny – jádrového území Krkonoš (ochranné režimy 1. a 2. zóny)
 Obnova přirozené druhové skladby lesních porostů
 Ochrana a obnova květnatých luk
 Ochrana a obnova linií porostů dřevin, které člení zemědělskou půdu.

VLIV LIDSKÉ ČINNOSTI

Chránit paměťovou strukturu krajiny:
 Chránit cenné architektonického dědictví - objekty lidové architektury, chránit vysokou míru autenticity těchto objektů (míru původnosti), chránit hodnotné objekty z konce 19.stol. a 1.pol. 20.stol..

1/ STRUKTURA KRAJINY

Chránit základní členění krajiny – jádrové území, navazující lesní komplexy včetně lučních enkláv, kulturní krajinu.

Chránit a podporovat charakteristické členění zemědělské krajiny, její vazbu k sídlům a historickou cestní síť - meze, kamenné snosy a zídky, prašné i dlážděné cesty, kamenné klenuté můstky, kapličky, křížky a významné solitérní stromy. Citlivě dotvořit narušené části.

Chránit typické lánové uspořádání údolních vesnic s navazujícími liniemi mezí s porosty a cestami.

Chránit charakter lučních enkláv (typické uspořádání rozptýlené až solitérní zástavby včetně kamenných snosů a cest, klidový, komorní charakter enkláv)

Chránit charakter rozptýlené zástavby lidové architektury včetně drobných penzionů včetně linií mezí s porosty a cestami

2/ STRUKTURA ZÁSTAVBY

Chránit charakteristické struktury sídel:

- typ údolní lánové vsi, důležitá je hrana údolí, která vytváří hranici mezi zastavěnou částí obce a volnou krajinou polí, luk a pastvin
 - typ rozptýlené až solitérní formy zástavby, důležité je nezahušťovat zástavbu, ponechat volný prostor luk, typické rozestupy objektů
 - v rámci studie jsou navrženy stabilizované lokality (viz limity a doporučení pro místa krajinného rázu)
- chránit a postupně obnovovat historická jádra měst

Chránit typickou výškovou hladinu zástavby a její prostorovou hierarchii, dominantnost důležitých staveb.

Podporovat revitalizaci městských center, omezit výstavbu mimo zastavěná území.

Přednostně pro nové stavby využívat již urbanizované plochy před volnou krajinou

Nepovolovat plošné kobercové zástavby rodinných domů, nepodporovat další výstavbu

apartmánových bytových domů, zejména ne v lokalitách venkovského rázu

(zařazených

v pásmu A kulturní krajiny), neumisťovat chatové kolonie – holandské vesnice.

Tam, kde není lokalita či stavby v rozporu se zájmy ochrany přírody a krajiny podporovat znovuvyužití, proces obnovy již urbanizovaného území (brownfields – zanedbaná, nevyužitá území ve městě či malé obci).

Odstranit objekty nevyužívaných zemědělských areálů.

Postupně omezovat intenzitu dopravy zejména v jádrovém území a navazujících prostorech, které spoluutvářejí charakter jádrového území. Omezit dopravu sněžnými skútry na nezbytně nutné jízdy (dopravu mezi penziony, sjezdovými areály a centrem horských středisek zajišťovat menšími ski – busy, ne hlučnými a z hlediska emisí nevhodnými sněžnými skútry . Nerozšiřovat parkovací plochy, nevytvářet je v okolí horských bud. Snížit rozsah ploch komunikací a parkovišť se živičným povrchem, zejména v jádrovém území a navazujících lesních komplexech.

3/ STAVBY

a) umístění v terénu

- zachovat typickou orientaci stavby v rámci zástavby, např. v lokalitě převládá okapová orientace k cestě (umístění podélnou osou paralelně s cestou)
- zachovat typické rozestupy staveb – lánové vesnice, rozvolněná struktura zástavby na svazích údolí, naopak kompaktnější zástavba v rámci měst a podél páteřních komunikací horských středisek

- výškové osazení stavby v terénu, v horském terénu je typické zapuštění stavby v terénu (terén přiléhá z jedné nebo více stran ke stavbě)
- výškové osazení stavby přizpůsobit sousedním hodnotným stavbám obdobného charakteru (lidová architektura), tj. zachovat přibližně shodnou výšku úrovně podlahy přízemí, shodnou výšku hřebene střechy
 - respektovat původní výškové hladiny
 - u měst a horských středisek stanovit v rámci regulačních plánů prvky plošné a prostorové regulace

b) hmotové a půdorysné uspořádání

venkovské stavby:

- obdélný půdorys, sedlová střecha (typický sklon střechy cca 45°), důležité je zachování výšky hřebene vůči sousedním objektům lid. arch, tedy přizpůsobit i šířku průčelí (hloubku) objektu
- možnost vikýře nad centrální částí, vstupem do objektu, nejsou vhodné četnější menší sedlové vikýře, zachovat dominantní tvar jednoduché sedlové střechy

městské stavby:

- vycházejí z charakteru hodnotných stávajících staveb, typické výškové hladiny, charakteru prostorů, hierarchie staveb

c) materiály, barevnost

- dřevěné stavby roubené a poloroubené, případně bedněné s laťováním
- zděné
- u částí z kamene zachovat typické řádkování, ne beton s kamenem
- dřevěná okna, ne plastová
- střešní krytina – eternitové šablony s minimalizací oplechování šindel
 - plechová krytina (šedočerné barvy, ne červená)
- pro nátěry stěn **používat krycí nátěry** (olejové, fermežové), ne lazurní laky
- typická barevnost objektů dřevěné architektury: odstíny červenohnědé, zelené, hnědé (srnčí hněd), částečně okru, nevhodná je oranžová, žlutá, možnost barevného odlišení spar,
- typy oplocení – v rámci intravilánu sídel sjednotit oplocení – materiál, výšku, členění. Vhodné jsou dřevěné, plaňkové ploty, případně vymezení jednoduchými břevny a sloupky, živým plotem.

Při posuzování nových záměrů je nutné respektovat základní rozlišení na krajinu přírodní, přírodě blízkou a krajinu kulturní. Je nutné respektovat prostorové vztahy v krajině – horizonty, panoramata sídel, vztah sídla a volné krajiny. Pro posouzení nových záměrů využívat místa výhledů.

Nově uvažované záměry by měly vždy zohlednit únosnost území a vliv na krajinu a přírodu.

V současné době nejvíce ohrožuje typický ráz krajiny nová zástavba a nevhodné rozšiřování sídel a stále se zvyšující nároky na sportovní aktivity.

V některých částech již ráz území nemá charakter národního parku, ale ani ochranného pásma národního parku (narůstající doprava, zvětšování parkovacích ploch i v krajině přírodní a přírodě blízké, množství aut na horských turistických trasách, zcela neúměrné množství sněžných skútrů, jejich hluchost a emise, silné osvětlování sjezdových tratí, zcela nevhodné osvětlování objektů – reklama, celkové přesvětlení horské krajiny).

Ochranná pásma horských středisek jsou enklávami v rámci národního parku, a tak většina činností v rámci ochranného pásma má přesah a velký vliv i na území národního parku.

